Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 857
Vineri 13 iulie 1962

4 pagini
Prețul 20 de bani

În acest număr:

Irigațiile — important mijloc de sporire a producției agricole

Ing. VASILE POPA
președintele Consiliului agricol regional Galați

Cercetările și experiența practică au dovedit că irigația, în cazul culturilor agricole, este una din cele mai eficace măsuri pentru mărirea producției la hectar. În raportul prezentat la Plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, subliniind producțiile mari obținute în condiții de irigare, a arătat că „problema irigației este o importantă problemă de stat. Rezolvarea ei va avea o înrîurire deosebit de pozitivă asupra dezvoltării agriculturii și a întregii economii naționale".

Importanța pe care o au irigațiile în sporirea producției la hectar este ilustrată și de exemplul regiunii noastre. Astăzi, regiunea Galați are amenajată pentru irigații, în cadrul gospodăriilor agricole de stat și colective, o suprafață de peste 30.000 ha. Anul trecut, prin folosirea justă a acestor suprafețe, unele gospodării agricole de stat și colective au obținut, pe zeci și sute de hectare, sporuri însemnate de producție, față de culturile neirigate. Astfel, la G.A.S. „Dunărea", raionul Brăila, la grîu irigat soiul Triumph, de pe 200 ha s-au obținut 3.920 kg la ha, față de 3.343 kg la ha în condiții de neirigare. La G.A.S. Brateș, raionul Galați, producția realizată la grîu în condiții de irigare, a fost de 3.501 kg la ha, în comparație cu 2.711 kg la ha pe teren neirigat. La cultura porumbului pentru boabe, G.A.S. Cotu Lung din raionul Brăila a obținut o producție medie de 5.700 kg boabe la ha în cultură irigată, față de 3.137 kg la ha pe suprafețele neirigate, deci un spor de recoltă de 2.563 kg la ha. Producția maximă realizată la această unitate pe o suprafață de 15 ha a fost de 11.400 kg porumb boabe la ha. G.A.S. Piscu, raionul Brăila, a realizat la porumbul irigat 5.500 kg boabe la ha, iar în condiții de neirigare 3.000 kg la ha, sporul de producție fiind de 2.500 kg la ha. Pe lotul demonstrativ de 18 ha producția medie a fost de 7.469 kg porumb boabe la hectar.

Recolte mari au fost dobîndite și de unele gospodării agricole colective. Pe tarlalele irigate ale G.A.C. „Progresul" din comuna Vădeni, raionul Brăila, de exemplu, au fost obținute 5.714 kg porumb boabe la ha, față de 2.490 kg la ha în condiții de neirigare, sporul de producție fiind de 3.224 kg la ha. Gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu" din comuna C. A. Rosetti, raionul Făurei, a realizat o producție de 7.502 kg la ha, în condiții de irigare, iar pe suprafețele neirigate 3.280 kg porumb boabe la hectar, deci un spor de producție de 4.222 kg la ha.

Bineînțeles că rezultatele obținute de gospodăriile agricole de stat și colective menționate se datoresc aplicării irigațiilor în complex cu celelalte măsuri agrotehnice corespunzătoare și în perioadele optime. Aceste rezultate puteau fi și mai bune, dacă ele nu erau influențate negativ de faptul că anul trecut în comparație cu anii normali, în primăvară au căzut precipitații abundente, întîrziind astfel efectuarea lucrărilor de însămînțări, și menținînd o temperatură scăzută a solului, ceea ce a favorizat răsărirea neuniformă a plantelor. În incintele îndiguite, care nu au un sistem de desecare (cazul incintei Nămoloasa-Măxineni și Călmățui-Gropeni) s-a produs calamitarea unor suprafețe, datorită stagnării apelor un timp îndelungat, spre deosebire de incintele cu sisteme de desecare (Brăila-Dunăre-Siret).

Pe de altă parte, în anul 1961 s-ar fi putut obține producții și mai bune dacă s-ar fi administrat îngrășăminte chimice și naturale în cantități și condiții corespunzătoare, cunoscînd faptul că irigația fără aplicarea îngrășămintelor nu asigură sporuri de producții mari. În afară de acestea, este necesar și obligatoriu ca în condiții de irigare numărul de plante la ha să fie mai mare decît în condițiile de neirigare, iar soiurile folosite să fie din cele mai recunoscătoare la irigații. Gospodăriile care nu au reușit să însămînțeze un soi corespunzător, să realizeze o densitate optimă și să aplice îngrășăminte suficiente, au obținut — pe terenurile irigate — rezultate mai slabe.

Organele de partid și de stat din regiunea noastră au analizat felul în care s-a desfășurat campania de irigații în anul 1961 și au stabilit măsuri concrete pentru a înlătura pe viitor deficiențele care au existat. Astfel, sistemele mari de irigații au fost pregătite mai din timp pentru intrarea în funcțiune, fapt ce a permis ca din 28.900 ha însămînțate în amenajări, să fie irigate în luna iunie 17.100 ha cu culturi de cîmp. După recoltatul grîului de pe cele 6.300 ha în amenajări și după prima udare pe 5.000 ha de porumb, irigațiile se vor efectua intens pe cele 10.300 ha cultivate cu porumb în incintele îndiguite. Pentru luna iulie, cînd cerințele plantelor pentru apă sînt cele mai mari, s-au mobilizat toate mijloacele pentru continuarea udărilor următoare la porumb și restul culturilor, astfel ca cele 22.700 ha să fie irigate la datele fenologice. Agregatele care au fost folosite la irigatul păioaselor vor fi revizuite, pentru a permite udatul culturilor duble în vederea asigurării furajelor.

Prin verificarea decadală a umidității solului în cîmp și laborator, normele de irigație se vor aplica după condițiile pedoclimatice ale fiecărui sistem. Personalul de specialitate are sarcina să respecte aplicarea graficelor de udare cu funcționarea stațiilor de alimentare, astfel, ca, printr-o irigație rațională să se asigure o producție vegetală sporită.

Printre alte măsuri luate în regiunea noastră, în acest an, în vederea folosirii cu maximum de eficacitate a amenajărilor pentru irigații, a fost și școlarizarea la Casa Agronomului din Brăila, a 71 de brigadieri din gospodării colective și 41 de brigadieri din G.A.S.-uri care au sarcini de irigare. În cadrul acestor cursuri s-a insistat mai mult asupra regimului de irigații și agrotehnicii culturilor irigate și asupra lucrărilor de întreținere a sistemelor de irigații. De asemenea, au fost prezentate practic pe teren sistemele de irigații în funcțiune de la G.A.S. Dunărea și I.C.A. Brăila.

Pentru realizarea udărilor la cultura mare, brigadierii primesc îndrumări tehnice din partea organelor de specialitate din regiune.

Întrucît în anii trecuți, o parte din brigadierii școlarizați în probleme de irigații, erau folosiți în alte sectoare de activitate, s-au luat măsuri ca în anul 1962, toți brigadierii școlarizați să fie folosiți în exploatarea terenurilor irigate.

Pentru a avea o bună evidență asupra lucrărilor executate, pentru a putea trage o concluzie justă asupra eficienței irigațiilor prin producțiile obținute față de condițiile de neirigare, a fost introdus registrul tehnic al culturilor irigate la toate gospodăriile de stat și colective care au suprafețe mari amenajate.

Paralel cu preocuparea pentru folosirea cît mai eficientă a amenajărilor pentru irigații, noi acordăm o atenție sporită și extinderii acestora. După cum se știe, partidul nostru a elaborat un program grandios de extindere a irigațiilor în țara noastră. Astfel, într-o primă etapă, în zona Cîmpiei Dunării va trebui să se ajungă la 1.000.000 ha teren irigat, față de 200.000 ha existente în 1961 în întreaga țară, urmînd ca în etapa următoare să se ajungă la 2.000.000 ha irigate. Cea mai mare parte din suprafața irigată va fi cultivată cu porumb pentru boabe și siloz. Cîmpia Dunării devenind principala bază a

(Continuare în pag. a 4-a)

La gospodăria agricolă de stat Oltenița, regiunea București, se recoltează grîul de pe ultimele suprafețe.

Pe șantierul gospodăriei agricole colective din Răhău

Însemnări despre constructori și construcții

La începutul anului, cînd au întocmit planul de producție, membrii gospodăriei colective din Răhău, raionul Sebeș, și-au prevăzut să construiască în 1962 doar două grajduri de vaci și o maternitate pentru scroafe. Mai tîrziu însă, cînd întreaga comună a fost colectivizată, colectiviștii și-au dat seama că gospodăriei îi sînt necesare și alte construcții. Se simțea, bunăoară, nevoia ridicării unui adăpost pentru cele 2.000 de păsări pe care colectiva și-a plănuit să crească anul acesta, a unei remize pentru adăpostirea carelor, a unui atelier de tîmplărie, a unui punct de însămînțări artificiale pentru animale și cîte altele.

Analizînd posibilitățile pe care le au, colectiviștii au găsit cu cale că dispun de suficiente resurse pentru a construi mult mai mult decît își propuseseră inițial. Așadar, la capitolul construcții planul a suferit modificările cuvenite.

O dată modificat planul, membrii gospodăriei au trecut neîntîrziat la aprovizionarea cu materiale de construcții. Astfel, și-au asigurat în întregime materialul lemnos, în bună parte pe plan local, au confecționat circa 200.000 de bucăți de cărămidă, au procurat 2 vagoane de țiglă, 1.000 m.c. de balast etc. De asemenea, s-a organizat o brigadă de construcții, formată din cei mai buni meseriași ai gospodăriei.

Primele zile bune de lucru ale primăverii i-au găsit pe constructorii colectivei în plină activitate. Acum, dacă treci pe șoseaua ce duce de la Sebeș către Sibiu, nu se poate să nu-ți atragă atenția grupul de construcții de la marginea comunei Răhău. Se află acolo un adevărat șantier.

...Am poposit zilele trecute printre constructorii gospodăriei colective din această comună. I-am găsit lucrînd de zor. Dulgherii și tîmplarii, printre care comunistul Nistor Toma, și candidatul de partid Ion Cărpinișan, pregăteau materialul lemnos pentru șarpanta primului grajd de 100 de capete vite mari, care de cîteva zile fusese terminat la roșu. De asemenea, cei 6 zidari din brigadă începuseră lucrările de zidărie la maternitatea de scroafe, iar betoniștii tocmai terminau fundația unei noi construcții care va fi folosită pentru depozitarea și prelucrarea laptelui.

— Cu vre-un an și ceva în urmă, a ținut să precizeze tov. Gheorghe Cărpinișan, responsabil cu problema construcțiilor, aici unde este centrul gospodăresc al colectivei noastre era loc gol. Gospodăria fiind tînără, abia în primăvara trecută și-a ridicat primele construcții. Acum, după cum se vede, o dezvoltăm necontenit...

Într-adevăr, privind construcțiile colectivei din Răhău — unele terminate, altele în lucru încă — ai imaginea plăcută a unei gospodării în plină dezvoltare, în continuă înflorire. Alături de cele două grajduri de cîte 100 de capete taurine, de saivanul de oi, cocina de porci și atelierul de fierărie, construite în anul trecut, harnicii constructori ai colectivei au înălțat anul acesta noi adăposturi pentru animale și alte construcții destinate nevoilor gospodărești. Pînă în prezent, ei au terminat construirea unui coteț pentru 2.000 de păsări, a unui atelier de tîmplărie și a unei remize pentru care, iar acum lucrează intens la ridicarea celor 2 grajduri pentru vaci, a maternității pentru scroafe, a punctului de însămînțări artificiale și a lăptăriei. De remarcat că prin folosirea de materiale din resurse locale, precum și a forței de lucru proprie, gospodăria a izbutit ca la construcțiile ridicate pînă acum să reducă costul cu peste 20 la sută față de deviz. Acordînd și pe mai departe aceeași grijă construcțiilor, colectiviștii din Răhău, îndrumați de organizația de partid, sînt hotărîți ca pînă la 23 August să termine toate construcțiile începute anul acesta.

P. VOICULESCU

Cultura de floarea-soarelui a gospodăriei colective din comuna Brîncoveni, raionul Slobozia, semănată la vreme, și bine întreținută, s-a dezvoltat frumos și promite o recoltă bogată. În fotografie: inginera gospodăriei Maria Dușe, în lanul de floarea-soarelui

În raionul Lehliu

Lucrările agricole de vară trebuie grăbite

Am trecut acum trei zile prin cîteva gospodării agricole colective din raionul Lehliu, regiunea București. În lanurile aurii am întîlnit un mare număr de colectiviști muncind, la strînsul grîului de pe ultimele suprafețe. La arii, de asemenea, se lucra din plin, cu multă voie bună.

La gospodăria agricolă colectivă „Mihail Eminescu" din Făurei (președinte Preda Șerban) colectiviștii au ieșit în număr mare la strînsul grîului de îndată ce boabele au dat în coacere în pîrgă. Recoltînd și manual în fiecare zi, alături de cele 4 combine, ei au reușit să secere, pînă la 8 iulie, grîul de pe întreaga suprafață de 535 ha. Din această suprafață s-a recoltat manual 439 ha. Suprafețe mari au recoltat cu mijloace proprii și membrii gospodăriilor colective „Grigore Preoteasa" din Frăsinet (336 ha din 399), cei din I. C. Frimu (680 ha. din 1.146 și „George Coșbuc" din Frăsinet (138 ha. din 222). Ca urmare, în aceste gospodării colective secerișul grîului s-a terminat. Printre gospodăriile colective din acest raion care au folosit din plin la seceriș forțele proprii se mai numără și cele din Plevna unde s-au recoltat manual și cu secerătorile 756 ha. din 982 cîte au cultivate cu grîu. Peste 500 ha., din 735, s-au recoltat cu forțe proprii și în gospodăria colectivă „Alexandru Ioan Cuza" din Siliștea. În aceste gospodării secerișul grîului era pe sfîrșite.

Din păcate însă în raionul Lehliu sînt o seamă de gospodării colective care n-au organizat munca temeinic și n-au mobilizat toate forțele de care dispun pentru urgentarea recoltării grîului. Practicînd în mică măsură recoltatul manual membrii gospodăriei colective „Drumul Belșugului" din Fundulea, de pildă, au recoltat pînă la 9 iulie abia 266 ha de grîu din cele 495 ha cîte le au. Din această suprafață manual a fost recoltată numai 90 de ha. De asemenea, membrii gospodăriei colective „Ion Creangă" din Gurbănești (președinte I. Fotin și ing. D. Bandu) au secerat pînă la aceeași dată din 649 ha. de grîu numai 214 ha din care manual abia 125 ha. Suprafețe mici față de posibilități au fost recoltate manual și de către membrii gospodăriilor colective „Dr. Petru Groza" din Ștefănești (74 ha.), „Unirea" din Răzvani (11 ha.), „1 Mai" din Brănești (91 ha.) și altele. În asemenea gospodării agricole colective secerișul este mult rămas în urmă. În gospodăria colectivă „Nikos Beloiannis" din Brănești, bunăoară, abia au fost recoltate, pînă la 9 iulie, 515 ha din 910 cîte le are, iar în gospodăria colectivă din Ileana, 380 din 673 ha.

Cu un randament scăzut sînt folosite în unele gospodării colective și combinele. La gospodăria colectivă „Viață Nouă" din comuna Dor Mărunt, de exemplu, cele 12 combine abia au recoltat, pînă la 9 iulie, 167 ha, iar cele 5 combine din Axintele numai 58 ha. Exemple de acest fel mai pot fi date și din gospodăriile colective „Grivița Roșie" din Răzvani, „Ștefan Gheorghiu" din Țăriceni și altele.

Randamentul scăzut în folosirea combinelor își are rădăcina atît în desele defecțiuni ce se ivesc la combine, cît și în slaba deservire a acestora. La gospodăria colectivă „Steagul Roșu" din Rași, de pildă, două combine din brigada I, S.M.T. Horia, au stat la capătul lanului din cauza defecțiunilor 3 zile, iar una 4 zile. La gospodăria colectivă „23 August" din Sălcioara, combinerul Gheorghe Zaharia, pentru a nu pierde prea mult din prețiosul timp bun de lucru, pînă să-i vină sacii, a plecat în ziua de 10 iulie, cu tractorul după saci tocmai la batoză, cale de peste 3 km. Tot aici, o combină este ținută pentru treieratul mazărei. Asta desigur nu-i rău. Răul constă însă în faptul că

CAZACU VASILE

(Continuare în pag. a 4-a)

Două moduri de a munci pentru „porumb 5.000"

Gospodăriile agricole colective „Calea Fericirii" din Ștefănești și „Viața Nouă" din Zlătărei, raionul Drăgășani, sînt vecine. Și la una și la alta a lucrat același colectiv de specialiști de la raion la stabilirea parcelelor, a soiului și a agrotehnicii ce trebuie aplicate pentru a obține 5.000 kg porumb boabe la ha în condiții de neirigare. La Ștefănești s-a stabilit pentru acest scop o suprafață de 150 ha, iar la Zlătărei 141 ha.

După ce parcelele au fost fixate în aceste gospodării s-a trecut la pregătirea exemplară a terenului. Arăturile adînci de toamnă și fertilizarea solului s-au executat cam la fel. În ambele gospodării fertilizarea solului s-a făcut o dată cu arătura adîncă de toamnă (28-30 cm) cu îngrășăminte naturale și chimice. La Ștefănești s-a dat mai mult gunoi de grajd (600 tone pe 30 ha la brigada I), iar la Zlătărei cîte 8 tone gunoi și cîte 100 kg superfosfat la ha. În primăvară, o dată cu pregătirea terenului pentru însămînțare, în prima gospodărie s-au administrat cîte 30 kg de azotat de amoniu, iar în a doua 60 kg la ha. După cum se vede la Zlătărei cantitatea de gunoi mai mică dată la ha față de Ștefănești a fost compensată prin îngrășămintele chimice. Consiliile de conducere și cadrele tehnice s-au preocupat de pregătirea unui pat bun germinativ, de asigurarea unei semințe productive (s-a folosit sămînță H.D.-206), și de însămînțare la timp.

Pînă aici nimic deosebit, toate s-au făcut după cum s-a indicat de către colectivul de specialiști.

Din păcate însă, numai pînă la data însămînțării indicațiile date au fost respectate. Astfel, în timp ce la Zlătărei însămînțarea s-a făcut la adîncimea de 8-10 cm și s-a asigurat, printr-o asistență tehnică competentă în timpul însămînțării, o densitate normală de 40.000-42.000 de plante la ha, la Ștefănești, gospodărie cu renume în raion, adîncimea de semănat a fost mai mică, (5-7 cm), iar densitatea nu trece de 35.000 de plante la ha. Trebuie arătat că tarlalele sînt vecine și tipul de sol este același.

Cu totul diferit s-au efectuat în aceste două gospodării și lucrările de întreținere a culturii de porumb. Colectiviștii din Zlătărei au executat, pînă acum cîteva zile, patru prașile mecanice și manuale, lucrări ce le-au făcut la timpul potrivit și de foarte bună calitate, lucru deosebit de important pentru o dezvoltare bună a plantelor de porumb. Colectiviștii din Ștefănești au executat însă cu o prașilă mai puțin și în același timp cu multă, multă întîrziere.

Modul diferit de muncă în cele două gospodării se vede acum după felul cum se prezintă cultura de porumb. La Zlătărei cultura de porumb, cu toată seceta din această vară, seamănă cu un codru, pe fiecare fir au apărut unul sau doi știuleți, chezășie sigură că se vor obține 5.500 kg porumb boabe la ha. Nu același lucru se poate spune despre cultura vecinilor lor din Ștefănești, și asta numai datorită modului cum s-a lucrat aici.

C. VASIA

Îndată ce terenul a fost eliberat, mecanizatorii de la S.M.T. Făurei, regiunea Galați, au început arăturile de vară. În fotografie: tractoristul Marin Vlad la arat pe tarlalele gospodăriei colective din Găiseanca

Păşunea de iarnă a animalelor

Prin dreptul grajdurilor de vaci ale gospodăriei de stat Slobozia Ciorăști, regiunea Galați, am văzut acum cîteva zile trecînd vreo patru-cinci care vîrfuite cu borceag. Peste vreo jumătate de oră, a trecut și un rutier care tracta o platformă, de asemenea, încărcată cu borceag.

— Se duc la siloz, îmi explică inginerul Constantin Vasiliu, noul șef al secției I a gospodăriei. În acest an s-au luat măsuri atît în vederea cultivării unor mai mari suprafețe cu furaje, cît și pentru însilozarea unor cantități sporite.

Acțiunea de însilozare a început aci cu cîteva săptămîni în urmă. Pe măsura recoltării lucernei s-a trecut și la însilozatul ei, după ce în prealabil gropile de anul trecut au fost bine curățate și dezinfectate. În total, s-au însilozat 550 tone de lucernă în gropi cu o lungime de 20 m. Primele 270 de tone de lucernă au fost însilozate la brigada condusă de tov. Fl. Cirimbei la secția Oreavu, în apropiere de saivanul oilor, iar celelalte 280 tone la brigada condusă de Ion Butulică. S-au mai însilozat și 700 tone de mazăre pentru furaj.

De asemenea, au fost însilozate primele 25 de tone de borceag.

— Vom însiloza alte 500 tone cu acest prețios furaj, mi-a spus inginerul Vasiliu. Ne străduim să obținem un siloz de cea mai bună calitate.

Într-adevăr, pe măsură ce muncitorii Ion Matei, Ion Ștefan, Ilie Șiridaru și alții aruncau cu furcile borceagul în șanțul uriaș, tractoristul Victor Enache îl presa bine în lungul gropii, astfel încît plantele însilozate să fie perfect tasate.

Alți tractoriști începuseră și aratul miriștilor pe 150 hectare de pe care s-a recoltat orzul de toamnă. Ei vor însămînța pe această suprafață — ca și pe alte 120 ha. de pe care se va recolta grîul — porumb pentru siloz. Gospodăria va însiloza în acest an cel puțin 6.000 tone de porumb pentru siloz, asigurîndu-se astfel o parte din „pășunea de iarnă", în primul rînd a vacilor gospodăriei.

I. ALEXANDRU

Însilozează furaje

Și membrii gospodăriei agricole colective „2 Octombrie" din Dagîța, raionul Negrești, regiunea Iași, însilozează mari cantități de plante furajere. Au fost însilozate pînă acum 310 tone iarbă și alte plante furajere de pe șanțuri și de pe terenurile supuse inundațiilor. În următoarele zile se vor însiloza alte 200 tone iarbă și alte plante furajere.

IOAN TRIFAN
corespondent

Acordăm toată grija culturii de porumb irigat

În condițiile gospodăriei noastre colective, irigarea unor culturi ne ajută să completăm lipsa de apă din sol — atunci cînd precipitațiile sînt slabe — și să asigurăm recolte bogate la hectar. Experiența din 1961, cînd am cultivat 7 hectare cu porumb irigat și am obținut 11.000 kg boabe la hectar, ne-a îndemnat să mărim cu mult suprafața irigată destinată culturii respective. De aceea, în acest an, în afară de culturile de legume și zarzavaturi pe 20 de hectare, noi cultivăm și 100 hectare cu porumb irigat.

Pentru a asigura buna irigare a porumbului pe această suprafață, la îndemnul organizației de partid, colectiviștii noștri au fost mobilizați să participe la executarea unui bazin de acumulare a apei dintr-un iaz, prin muncă voluntară. Bazinul are o lungime de 50 m, și o lățime de peste 10 m și o adîncime de 5 metri. La executarea lui s-au realizat economii în valoare de peste 37.000 lei.

La însămînțatul celor 100 hectare (de altfel ca și pe cele 460 ha pe care voim să obținem 5.000 kg la hectar în cultură neirigată) noi ne-am străduit să realizăm densitatea de plante la hectar indicată de către inginerul nostru agronom. Pe cele 100 ha irigate s-a folosit sămînță de porumb dublu hibrid și s-a asigurat o densitate de 40.000 plante la hectar.

La pregătirea terenului, tarlaua a fost fertilizată cu 20 de tone de gunoi de grajd și cîte 200 de kg de azotat de amoniu la hectar.

Știind că obținerea unei recolte bogate de porumb este chezășuită și de buna întreținere a culturilor, noi am dat pînă în prezent acestei culturi 4 prașile. Ultima prașilă a fost dată la 2—3 zile după executarea primei udări, cînd solul s-a zvîntat, pentru a se distruge crusta ce se formase în urma irigării.

Prima udare a fost dată atunci cînd s-a constatat prin sondaj, prin cîteva gropi făcute cu cazmaua în lan, că solul s-a uscat pe primii 5—10 cm, iar mai la adîncime el a devenit reavăn.

Am hotărît ca în acest an să dăm cel puțin 3 udări de la înspicatul porumbului pînă la sfîrșitul coacerii porumbului în lapte.

Trebuie să subliniez că la executarea rețelei de udare (canalele provizorii și brazdele de udare) ca și la lucrările de întreținere a porumbului irigat s-au evidențiat în mod deosebit colectiviștii din brigada condusă de Gheorghe Drag. Sîntem încredințați că ei vor munci cu vrednicie și de aci înainte, pentru a crea toate condițiile obținerii pe cele 100 ha a unei recolte de porumb de peste 6.000 kg la ha și la un preț de cost cît mai redus.

DUMITRU V. ȘERBAN
vicepreședintele gospodăriei agricole colective din comuna Bălăceanu, regiunea Ploiești

DIN CARNETUL CORESPONDENTULUI

Consfătuire cu apicultorii

Maşinile aşteaptă parcă semnalul plecării spre poiana Niculiţelului — „Piscul Lung" — unde avea să se ţină consfătuirea. În jurul lor apicultorii discută cu aprindere şi privesc la norii plumburii ce s-au lăsat asupra oraşului Tulcea. E o vreme care nu le place nici prietenelor lor — albinele.

...Plecarea a fost dată. Pînă la Niculiţel maşinile înaintează cu uşurinţă. Pentru a ajunge la „Piscul Lung" străbatem un drum în serpentină, care cere multă atenţie din partea şoferilor, în schimb place călătorilor. Parfumul florilor de tei e îmbătător. Pînă la poiană mai e puţin. Am şi zărit căsuţele albinelor. Le-am urmărit apoi cu privirea pînă am ajuns la locul stabilit.

Pînă la începerea consfătuirii, au sosit multe maşini şi motociclete cu apicultori din raion. Ca nişte elevi ascultători s-au aşezat cu toţii în bănci.

Primul a luat cuvîntul tov. Cornel Lăpuşneanu, vicepreşedinte al Consiliului agricol raional Tulcea, care a arătat importanţa acestei consfătuiri pentru munca apicultorilor. Apoi tov. Gh. Puşcaşu, preşedintele A.C.A. din raionul Tulcea, a prezentat referatul „Stupăritul pastoral şi valorificarea culesului la floarea de tei", din care au reieşit atît realizările cît şi lipsurile din munca apicultorilor din raion. El a arătat că stupăritul în cadrul G.A.C.-urilor din raionul Tulcea a luat o mare dezvoltare. De la 100 stupi în anul 1952, s-a ajuns la 2.612 în anul 1962, iar pînă la sfîrşitul anului se va realiza şi chiar depăşi planul de 3.000 de stupi. Organele de partid şi de stat au acordat o grijă deosebită dezvoltării apiculturii din raionul Tulcea. În acest scop, an de an au fost şcolarizaţi noi colectivişti în ramura apicolă, iar cei vechi au fost specializaţi în acest domeniu.

Ca urmare a muncii apicultorilor, familiile de albine sînt bine pregătite pentru cules în acest an faţă de anul trecut, apicultura putînd să realizeze pînă la sfîrşitul campaniei de recoltare peste 20 kg miere extrasă pe familie de albine.

Totuşi, a arătat tov. Puşcaşu, mai sînt apicultori care nu ţin seama de metodele noi de muncă, nu execută corect şi la timp lucrările în stupină ca cei de la gospodăria colectivă „Pescarul" din Chilia Veche şi de la G.A.S. Niculiţel.

Participanţii au ascultat apoi referatul „Cum pregătesc familiile de albine pentru culesul la tei şi floarea-soarelui", prezentat de apicultorul fruntaş Vramuleţ Călin, de la gospodăria colectivă „Socialismul" din comuna Valea Nucarilor. De asemenea, lucruri interesante au fost relevate şi în referatul „Cum lucrez cu stupii orizontali de 20 rame" prezentat de apicultorul Dumbravă Pavel de la gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din Tulcea. De un real folos pentru toţi apicultorii au fost observaţiile făcute de el privind organizarea muncii apicultorului şi pregătirea familiilor de albine pentru cules în zonele melifere pe tot timpul anului.

Apoi a luat cuvîntul tov. prof. inginer Harnaj Veceslav, preşedintele Asociaţiei crescătorilor de albine din R.P.R., care a arătat că aceste consfătuiri au devenit o tradiţie pentru apicultorii ţării noastre. El a reamintit că Plenara C. C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie 1961 a trasat sarcini importante în ce priveşte dezvoltarea apiculturii şi creşterea numărului de stupi în următorii 3-4 ani la cel puţin 1.100.000. Vorbitorul a apreciat ca pozitivă activitatea apicultorilor din raionul Tulcea, raion fruntaş pe ţară, şi a arătat că sarcina lor principală este de a înmulţi familiile de albine prin introducerea de roiuri, acest material biologic reprezentînd sursa pentru aprovizionarea altor G.A.C.-uri din ţară, de a obţine cît mai multă miere, ceară şi polen.

Participanţii la consfătuire au trecut apoi la demonstraţii practice în stupina gospodăriilor colective Niculiţel şi Tulcea cu care prilej au avut multe lucruri folositoare de învăţat.

ACSENTE VIRGIL
tehnician veterinar

Ce să citim

Kovács György: „Mormîntul ostaşului"

Noul volum semnat de Kovács György cuprinde trei povestiri de mari proporţii. Scriitorul, apreciat de cititorii noştri datorită cărţilor publicate anterior, dovedeşte şi acum aceeaşi bună cunoaştere a satului ardelean. „Mormîntul ostaşului", povestire amplă care dă şi titlul volumului, ne poartă într-un cătun furişat în „cutele munţilor", unde au loc cîteva întîmplări deosebite, în anii imediat de după Eliberare. Szántó Domokos, preşedintele comitetului provizoriu, şi Sipos Marci, secretarul organizaţiei de partid din sat, nu execută cu bună ştiinţă hotărîrea forurilor superioare judeţene, în ceea ce priveşte mutarea mormîntului unui ostaş sovietic — căzut eroic în luptele împotriva fasciştilor şi îngropat cu mare cinste de oamenii satului — în cimitirul eroilor din capitala judeţului. Sătenii ştiu să preţuiască eroul, îngrijindu-i cu respect mormîntul. Ostaşului sovietic i se ridică o piatră funerară cioplită în marmoră, pe care străluceşte o imensă stea roşie în cinci colţuri. Între reprezentanţii judeţului şi vajnicii oameni din sat, hotărîţi să-şi apere dreptul şi onoarea de a se îngriji ei de mormîntul ostaşului sovietic are loc o întreagă dispută.

Nuvela înfăţişează convingător dragostea poporului nostru pentru eroicii ostaşi sovietici. Noutatea întîmplătoare, conturarea personajelor, nervul descrierilor trezesc interesul cititorilor şi îl menţine viu pînă la ultima pagină a nuvelei.

Cu „Cristina şi condamnata", Kovács György atacă o temă importantă a actualităţii noastre socialiste: lupta dintre vechi şi nou într-o gospodărie colectivă. Conflictul dintre medicul veterinar Tankó şi mulgătoarea Cristina generează o serie de întîmplări menite să pună în lumină rolul esenţial al ştiinţei în viaţa satului de azi. La un control serios efectuat de către medicul veterinar, se constată că la gospodăria colectivă din Vasiieni multe vite, deşi unele dau o producţie mare de lapte, sînt bolnave şi trebuie astfel înlăturate pentru a nu se pune în pericol întregul sector zootehnic al gospodăriei. Printre ele se găseşte şi Joiana, o vacă îndrăgită de colectivişti şi în special de mulgătoarea Cristina. Ea se opune cu încăpăţînare hotărîrii lui Tankó, reuşeşte chiar să atîte pe unii colectivişti împotriva măsurii veterinarului. Dar micuţul Palika, băiatul Cristinei, hrănit cu laptele Joianei, se îmbolnăveşte subit de tuberculoză, ceea ce prilejuieşte durerea profundă a mamei. Lucrurile încep să se limpezească. O dată cu însănătoşirea copilului, Cristina, alături de alţi colectivişti, îşi dă seama de roadele binefăcătoare ale ştiinţei puse în slujba agriculturii.

Volumul cuprinde şi povestirea „Tufănica lui Dali Jóska", în care micul şi talentatul Dali evocă un episod din anii războiului antifascist.

„Mormîntul ostaşului", apărut în traducere romînească la Editura pentru literatură, aduce o contribuţie însemnată la cunoaşterea unui scriitor în a cărui operă problemele majore ale satului colectivizat îşi găsesc o adîncă şi originală oglindire artistică.

P. CORNELIU

GHICITORI

Mititel şi cu mustaţă
S-a trezit de dimineaţă
C-a pornit spre sat, alai,
Călărind pe patru cai.
(SPICUL DE GRÎU)

★

Fata babei supărată
Stă acuma pitulată
C-am adus din fabrică
Alta mult mai harnică.
(SECERA ŞI COMBINA)

★

Sus pe coastă „nea Matei"
Are la urechi cercei
De rubin şi de agat,
Şi chiar de aur curat.
(BUTUCUL DE VIE)

★

Cloşca asta nu-i găină
Că-i lucrată în uzină.
Scoate cînd o pui să scoată,
Zece mii de pui o dată.
(INCUBATORUL)

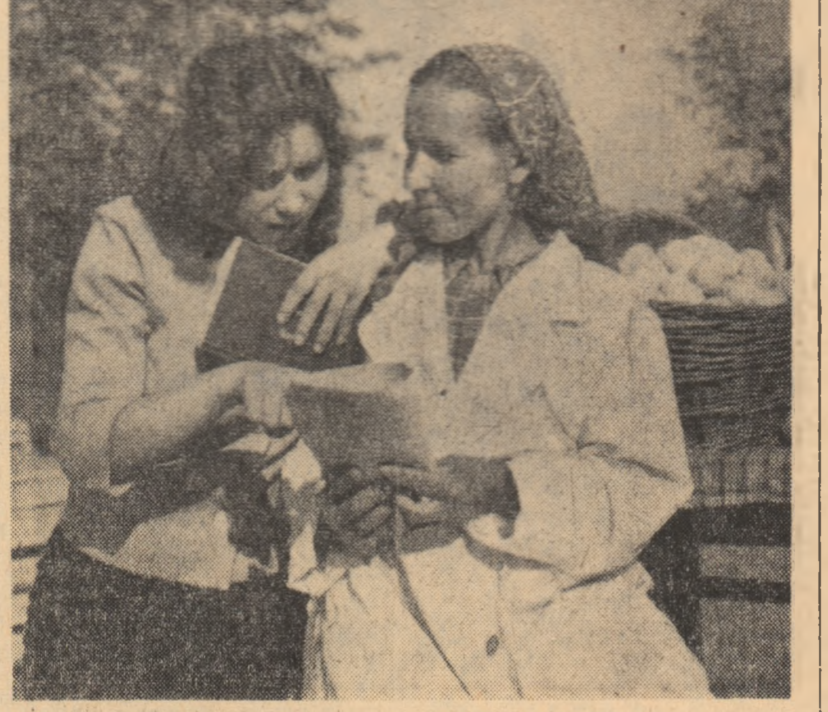
În mijlocul colectiviştilor

Sub îndrumarea comitetului comunal de partid, cadrele didactice de la şcolile elementare din satele comunei Dagîţa, raionul Negreşti, desfăşoară o rodnică muncă de educare şi culturalizare a colectiviştilor. În acest scop, sînt organizate informări politice, scurte expuneri în conţinutul cărora se arată căile care duc la întărirea economico-organizatorică a celor 2 gospodării colective din comună etc.

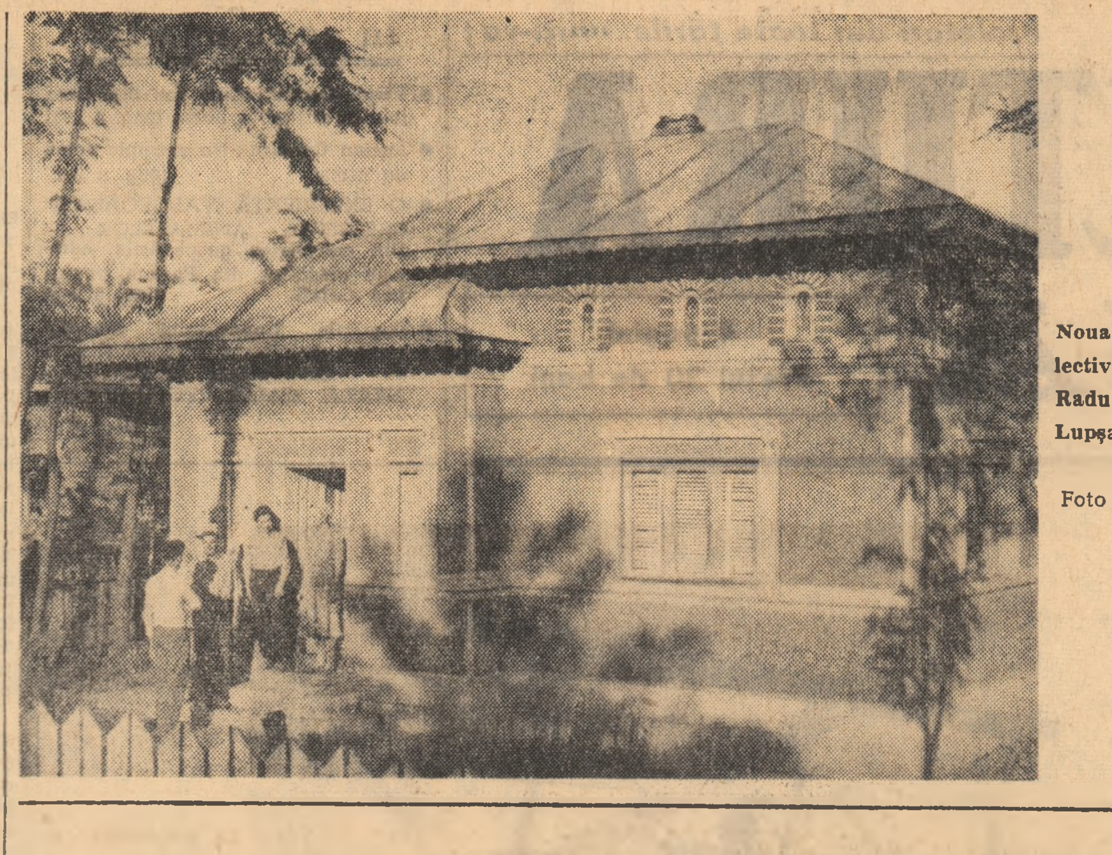
De asemenea, zilele acestea, învăţătoarea Eugenia Scopos de la şcoala din satul Tarniţa, şi Vasile Stoica, directorul şcolii din satul Mînăstirea, le-au vorbit colectiviştilor despre rolul praşilei a 3-a şi a 4-a la porumb, la sfecla de zahăr etc., şi despre importanţa folosirii tuturor mijloacelor pentru strînsul la timp al recoltelor.

Învăţătorii de la şcoala elementară din satul Piscu-Rusului, merg adeseori pe cîmp în mijlocul colectiviştilor cu ziare, reviste, cărţi şi cu un aparat de radio portativ pentru ca şi în cîmp colectiviştii să poată afla ultimele ştiri, conferinţe, muzică etc. Asemenea expuneri şi audiţii colective la radio pe cîmp, unde muncesc colectiviştii, sînt planificate să se ţină şi în viitor în toate satele din comuna Dagîţa.

ION TRIFAN
corespondent

Bibliotecara Constantina Badea din comuna Pristol, regiunea Oltenia, depune o rodnică activitate. Iat-o, în fotografie, distribuind cărţi îngrijitoarei de păsări Olimpia Cojoacă, la locul de muncă.

Noua casă a colectivistului Badea Radu din comuna Lupşanu, raionul Lehliu

Foto: AGERPRES

Cum îmi organizez munca şi timpul liber

În ultima vreme, ne-au sosit la redacţie mai multe scrisori din gospodării agricole colective, prin care, tehnicieni şi ingineri agronomi şi zootehnicieni cer ca în coloanele ziarului nostru să se publice materiale din munca de zi cu zi a inginerilor agronomi cu o bogată experienţă în activitatea lor. În scrisoarea primită din partea tehnicianului agronom **Vasile Pătrunsu**, de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Costeşti, raionul Vaslui, se spune: **„Cred că ar fi bine ca în coloanele ziarului „AGRICULTURA NOUĂ" să se scrie despre felul cum îşi planifică timpul unele cadre tehnice din agricultură, pentru rezolvarea problemelor de producţie, şi cum îşi rezervă timp pentru studiu (probleme agricole noi, literatură, vizionări de spectacole etc.)."**

Drept răspuns la scrisoarea tehnicianului **Vasile Pătrunsu**, publicăm mai jos articolul scris de **Virgil Şurtea**, inginerul agronom al gospodăriei colective „8 Martie" din comuna Aţel, regiunea Braşov.

Gospodăria colectivă din comuna Aţel, a luat fiinţă în anul 1952, cu 62 de familii, cu o suprafaţă mică de teren şi cu puţine animale de muncă şi de producţie. An de an însă, alte familii de ţărani s-au alăturat colectiviştilor, iar în primăvara anului 1962, comuna s-a colectivizat în întregime. Acum, în gospodărie lucrează înfrăţite 465 de familii de romîni şi germani. Gospodăria noastră are 1.250 de ha teren agricol, din care aproape 500 de hectare păşune, 43 de ha cu viţă de vie, 6,50 ha livezi cu pomi, iar restul teren arabil. Sectorul zootehnic numără 225 de vaci cu lapte, 233 de juninci şi viţele, 262 de porcine din care 57 de scroafe, 1 060 de oi, 63 familii de albine, aproape 1 000 de păsări. Fondul de bază a ajuns la aproape 3 500 000 lei. Prezentată în mare, aceasta e gospodăria colectivă din Aţel. Şi acum, în rîndurile ce urmează, pentru a răspunde cititorilor ziarului „Agricultura Nouă", voi arăta cum îmi planific şi organizez eu munca în această gospodărie colectivă unde lucrez din anul 1957. La început şi mie mi-a fost greu pînă m-am obişnuit cu munca în gospodărie. Treptat însă, cu ajutorul consiliului de conducere şi îndrumat îndeaproape de organizaţia de partid, m-am familiarizat cu oamenii, cu gospodăria colectivă, mi-am organizat şi planificat mai bine munca. Dar să arăt cum îmi planific timpul — acum în plină campanie agricolă de vară, aşa cum cere şi tovarăşul Vasile Pătrunsu.

În momentul de faţă, pînă va începe recoltatul păioaselor, pe ogoarele gospodăriei noastre se lucrează intens la întreţinerea culturilor: al patrulea praşit pe cele 50 de ha pentru „5 000 kg porumb boabe, în cultură neirigată", praşitul al 3-lea pe cele 78 de ha cultivate cu sfeclă de zahăr (în acest an ne-am propus să scoatem 30 000 de kg de sfeclă de zahăr la ha), la recoltatul finurilor şi stropitul viţei de vie. De asemenea, se lucrează intens şi pe cele 20 de hectare cultivate cu legume şi zarzavaturi.

Pentru ca un inginer agronom să poată controla şi îndruma zilnic toate aceste lucrări trebuie să aibă munca în aşa fel planificată ca nimic să nu-i scape neobservat, să fie tot timpul acolo unde se lucrează, să poată da un sfat, o îndrumare. Eu, pentru a putea realiza toate astea, mi-am întocmit un plan de muncă pe zile, după cel al consiliului de conducere. În campanii de „vîrf", cum sînt: întreţinerea culturilor sau lucrările în vii, în gospodăria noastră colectiviştii pleacă la treabă foarte de dimineaţă, la orele 4—5. Eu obişnuiesc să mă scol mai devreme. Aceasta îmi dă posibilitatea să pot controla dacă brigăzile ies la cîmp la lucrările stabilite cu o seară mai devreme în şedinţa de lucru cu brigadierii. Asist la repartizarea atelajelor şi braţelor de muncă din echipe şi mai dau unele îndrumări brigadierilor, înainte de plecare în cîmp. După aceea, tot de dimineaţă, împreună cu tov. Ion Schuster, preşedintele gospodăriei, trec pe la sectorul zootehnic: vizitez grajdurile (nu avem inginer zootehnist), în care se află vacile gestante şi cu viţeii mici (cele mai multe vaci şi tineretul taurin sînt în tabere de vară), fermele de porci şi păsări, maternităţile de scroafe. Taberele de vară le vizităm de 2—3 ori pe săptămînă. După vizitarea sectorului zootehnic, plecăm la cîmp, în toate sectoarele: cultura mare, legumicultură, vie. Acest lucru îl facem pînă în jurul orei 10. După aceea, tot împreună cu preşedintele mă înapoiez la sediu unde rezolv unele treburi administrative, corespondenţa şi altele. După rezolvarea şi a acestor lucruri, îmi îngădui ca 2—3 ore să le dedic odihnei, în care timp citesc presa, unele lucrări de specialitate sau literare. După-amiază plec din nou la cîmp printre colectivişti şi stau pînă spre seară, cînd brigăzile se retrag spre sat. Seara, cu regularitate, asist la şedinţele cu brigadierii, unde se face o scurtă analiză a muncilor din ziua care s-a scurs şi se planifică lucrul pentru ziua următoare.

În ce priveşte planificarea timpului pentru alte treburi, cum ar fi vizionarea de spectacole, acum cînd în cîmp ne cheamă atîtea lucrări, e mai greu. Lăsăm vizionarea spectacolelor pentru zilele ploioase, cînd nu putem lucra în cîmp, sau pentru la toamnă şi la iarnă. Pot merge însă la cinematograful din comună, care prezintă filme zilnic. Prilejul să vizionez spectacole îl am şi uneori, în zile de sărbătoare la căminul cultural, sau cînd sînt chemat la reşedinţa de raion, la vreo şedinţă sau consfătuire. De asemenea, trebuie să arăt că gospodăria noastră organizează deseori vizionarea de spectacole de teatru în colectiv şi tot în colectiv se organizează excursii în regiune şi în ţară. Iată astfel, cum îmi organizez eu munca de inginer agronom în gospodăria colectivă. Şi trebuie să mai spun că dacă un specialist dintr-o gospodărie colectivă ştie cum să-şi organizeze şi să-şi planifice timpul ca treburile lui profesionale să nu sufere, îşi poate face vreme şi pentru studiu, cît şi pentru vizionarea de spectacole.

VIRGIL ŞURTEA
inginer agronom la gospodăria colectivă „8 Martie" din comuna Aţel, regiunea Braşov

Au constituit o brigadă artistică de agitaţie

În cadrul căminului cultural din comuna Băile, raionul Făurei, se desfăşoară o rodnică activitate culturală. Astfel aci în fiecare seară se adună tineri. Ei joacă şah, citesc cărţi, ziare şi reviste, ascultă muzică şi diverse noutăţi la radio.

Sub îndrumarea organizaţiei de partid, şi cu sprijinul permanent al cadrelor didactice, cum sînt: învăţătoarea Elena Constantinescu şi profesorul Ion Ivan, de curînd, pe lîngă căminul cultural, a luat fiinţă şi o brigadă artistică de agitaţie.

Programul brigăzii este alcătuit din recitări, cîntece şi dansuri. În programul brigăzii sînt incluse mai multe spectacole care vor fi date la ariile de treier din comunele Băile, Balta Albă, Grădiştea şi altele.

PETRU VERIGĂ
activist de partid

În satele comunei Zăneşti

Prin grija organelor de partid şi de stat, în satele comunei Zăneşti, din raionul Buhuşi, s-au ridicat o seamă de edificii culturale. În prezent, în comună există un cinematograf, cămin cultural, 7 şcoli, precum şi alte construcţii social-culturale.

Mai poate fi amintit şi faptul că biblioteca comunală este înzestrată cu peste 4.200 de volume, în afara faptului că există biblioteci şi în cadrul gospodăriilor colective din satele Faur şi Traian.

Este demn de amintit şi faptul că în satele comunei Zăneşti există magazine moderne ale cooperativei de consum care pun la dispoziţia ţăranilor colectivişti un bogat sortiment de produse industriale.

I. AXINTE
corespondent

Un exemplu demn de urmat

Loturile demonstrative de la gospodăria agricolă colectivă din Sîntana

Spre seară, în faţa sediului gospodăriei colective din Sîntana se opresc, pentru a mai schimba cîte o vorbă, mulţi colectivişti. Unii se reazemă de bicicletele de care sînt nedespărţiţi, alţii se retrag pe băncile din parcul de peste drum. Asistînd la o asemenea discuţie am aflat că gospodăria colectivă are organizate loturi demonstrative.

— Asta-i al patrulea an de cînd avem loturi demonstrative la porumb, îmi destăinuie nu fără mîndrie Iosif Marksteiner din brigada a II-a. Şi mai este un obicei bun la noi: după ce a răsărit porumbul, cultura este predată pentru întreţinere numai colectiviştilor care au participat la cercul agrotehnic şi au avut cele mai bune rezultate în producţie în anul ce a trecut.

Istoricul acestor loturi demonstrative l-am aflat mai pe larg, cum era şi firesc, de la inginerul agronom al colectivei, tovarăşul Ioan Cocon.

În anul 1959 consiliul de conducere a hotărît să încerce, pe o suprafaţă de 2 hectare, obţinerea unei producţii de un vagon ştiuleţi la hectar în condiţii de neirigare, prin aplicarea unei agrotehnici superioare. Interesul trezit de acest lot demonstrativ a fost atît de mare, încît în anul următor suprafaţa a crescut de... 20 ori, astfel încît la soarta obţinerii unei asemenea recolte fuseseră atraşi cei mai buni cursanţi de la cercul agrotehnic.

În anul 1961 lotul demonstrativ a cuprins 90 de hectare iar producţia medie realizată — 10.150 kg. porumb ştiuleţi la hectar, dovedeşte deopotrivă că se aplică o agrotehnică superioară, iar cursanţii de la cele 6 brigăzi, care au luat în primire parcele din această cultură, au lucrat cu mult simţ de răspundere.

— Suprafaţa destinată lotului demonstrativ a crescut şi în acest an, ajungînd la 120 de hectare îmi spune tovarăşul inginer Ioan Cocon, ceea ce... demonstrează că obţinerea de producţii mari, aplicarea riguroasă a agrotehnicii, preocupă în cel mai înalt grad pe colectivişti.

În continuare inginerul îmi arată pe larg în ce constă preocuparea pentru succesul acestei importante acţiuni.

— Loturile au fost amplasate în terenurile cele mai fertile, de regulă după sfeclă de zahăr, trifoi sau lucernă. Avem însă şi o parte din suprafaţă însămînţată după cereale păioase, dar aici am aplicat cîte 40 de tone gunoi de grajd la hectar. În ceea ce priveşte îngrăşămintele chimice, pe întreaga suprafaţă se aplică 200 kg. superfosfat la hectar, o dată cu arătura, şi 150 kg. de azotat de amoniu cînd terenul se pregăteşte pentru însămînţare.

— Care sînt lucrările de pregătire a terenului?

Inginerul Cocon explică:

— Facem arătura adîncă cu scormonitorul la 36-39 cm. După păioase arătura de vară se grăpează concomitent şi se întreţine curată prin o lucrare sau chiar două cu grapa cu discuri. La desprimăvărare, se grăpează din nou toată suprafaţa (cu grapa cu colţi reglabili), pînă la însămînţare executîndu-se două lucrări cu grapa cu discuri urmată de grapa cu colţi reglabili. Tot atunci se aplică şi îngrăşămintele azotoase.

În acest an am aplicat pe o suprafaţă de 60 de hectare, unde premergătoare au fost păioasele, cîte [illegible] tone de mraniţă la hectar, atunci cînd am pregătit terenul. Am însămînţat cu maşina 2 S.P.C.-2, la 80 cm. între rînduri, bob cu bob, dîndu-se cîte 30 kg. sămînţă H.D.-409 la hectar.

— Cînd aţi făcut semănatul şi ce alte lucrări aţi mai aplicat?

— Am semănat la 15 aprilie cînd temperatura era în jur de 10 grade. Hibridul dublu 409 este cel mai tardiv de care dispunem: sămînţa — din generaţia I — a fost tratată şi calibrată. După semănat s-a executat grăpatul cu grape cu colţi. Am mai grăpat o dată cultura imediat după răsărire cînd porumbul avea 2-3 frunze şi apoi imediat după prima praşilă. Deobicei executăm 4 praşile atît printre rînduri cît şi manual pe rînd. Răritul îl facem la prima praşilă, cînd am stabilit o densitate de 42.000 de plante la hectar. La praşila a III-a am executat şi copilitul porumbului. Adîncimea praşilelor a fost cea necesară — prima mai profundă, a doua mai superficială etc.

— Şi — acum o ultimă întrebare tovarăşe inginer: Cum apreciaţi lucrările de întreţinere făcute de colectivişti?

Inginerul Cocon, fire calmă, meditativă, schiţează un zîmbet concludent pentru cel care îl cunoaşte.

— Aţi aflat că de aceste loturi demonstrative se ocupă colectiviştii fruntaşi din fiecare brigadă, totodată cei mai buni cursanţi ai cercului agrotehnic. Culturile se prezintă foarte bine, în ciuda secetei prelungite şi ne punem speranţe că vom atinge şi în acest an producţia de un vagon de ştiuleţi la hectar. Colectivişti ca Ana Zelea, Iosif Marksteiner, Zamfira Lazea, Maria Wekkerle, Ana Macarie, Florica Miu şi alţii se dovedesc plini de răspundere şi dornici să demonstreze că această cifră poate fi curînd obţinută pe suprafeţe şi mai mari. Poate chiar pe întreaga suprafaţă.

LUCIAN CURSARU

Aspect de la Uzina de reparaţii din Timişoara.

Foto: L. CURSARU

Trei colegi, trei ingineri

Era o seară frumoasă de februarie. În sala mare a Institutului agronomic din Timişoara, absolvenţii ultimului an sărbătoresc un eveniment deosebit. Cîntece, glume, veselie... Proaspeţii absolvenţi îşi luau rămas bun de la profesori, de la toţi acei care timp de cinci ani, îi înconjuraseră cu dragoste, ajutîndu-i să-şi însuşească cunoştinţe temeinice în meseria de inginer.

Un om de statură potrivită, cu fire argintii la tîmple, se ridică şi bătu uşurel în masă. Se făcu linişte. Profesorul Ion Martin era unul dintre profesorii cei mai îndrăgiţi de studenţi.

— Vă felicit, dragii mei, şi vă urez spor la muncă. Fără îndoială că acolo unde veţi merge, veţi depune tot elanul şi toată capacitatea voastră pentru a ajuta la întărirea agriculturii noastre socialiste.

Un ropot de aplauze acoperi ultimele cuvinte. Printre cei care aplaudau din toată inima, se afla şi tînărul inginer Cantemir Răsădean. Lucrarea sa de diplomă „Eficienţa economică în creşterea şi îngrăşarea porcilor cu sfeclă de zahăr" fusese apreciată şi îmbogăţită cu ajutorul profesorului Martin. Alături de Răsădean se afla tînăra Lidia Daju şi Ion Babeş, studenţi de frunte ai Institutului agronomic.

Despărţirea a fost plină de căldură, emoţionantă. Colegii şi-au promis schimburi de scrisori, între ei şi cu profesorii.

...De atunci au trecut cîteva luni... Cantemir Răsădean lucrează ca inginer zootehnist la gospodăria colectivă din comuna Naideş, raionul Oraviţa. Naideşul este o aşezare frumoasă, pitorească, satul e cuprins ca într-o cupă între dealurile acoperite de păşunile bogate ale gospodăriei colective. Înfiinţată de cîţiva ani, gospodăria colectivă din Naideş pune un accent deosebit pe creşterea animalelor. Pînă la sfîrşitul anului acesta, numărul vacilor cu lapte din prăsila gospodăriei va creşte cu încă 135 de capete. Construcţia celor două grajduri a şi început. Colectiviştii vor da o atenţie şi mai mare creşterii păsărilor. Folosindu-se în mare parte resursele locale, se va construi o hală modernă pentru 2.000 de găini.

Din primele zile cînd a venit în gospodărie inginerul Răsădean a început să muncească cu multă perseverenţă. La marginea comunei, acolo unde se înalţă construcţiile sectorului zootehnic, el poate fi văzut zilnic, alături de brigadierul zootehnic Iosif Bobic, dînd îndrumări îngrijitorilor, pentru pregătirea hranei, pentru folosirea celor mai raţionale metode în îngrijirea animalelor.

Metodele şi indicaţiile cuprinse în lucrarea sa de diplomă „Creşterea şi îngrijirea porcilor cu sfeclă de zahăr" au început să fie aplicate cu succes în practică.

Aceleaşi lucruri bune se pot spune şi despre alţi colegi din promoţia sa. Lidia Daju lucrează ca inginer agronom la gospodăria colectivă din comuna Otvoş, raionul Lipova, iar Ion Babeş la gospodăria colectivă din Birchiş.

Lucrarea de diplomă a Lidiei Daju „Dinamica acumulării amidonului la 6 soiuri de porumb cultivat pe solul brun-roşcat de pădure", a fost foarte apreciată de profesori.

În ceea ce îl priveşte pe tînărul inginer Ion Babeş, el a chemat la întrecere, prin paginile ziarului regional, pe toţi inginerii agronomi ai regiunii, pentru obţinerea de recolte sporite în acest an.

Trei ingineri — trei colegi, trei intelectuali noi, a căror muncă pasionată este pusă cu entuziasm în slujba construcţiei socialiste la sate.

STELA NEAGU

O sală de spectacole şi o baie date în folosinţă muncitorilor

Ajutată şi îndrumată de organizaţia de partid, conducerea gospodăriei agricole de stat „Scînteia" din regiunea Crişana, manifestă o deosebită grijă pentru a asigura muncitorilor condiţii cît mai bune, atît sociale cît şi de culturalizare. Astfel, în această unitate agricolă socialistă se punea problema construirii unei băi şi a amenajării unei săli pentru vizionarea de filme şi alte programe artistice. Şi iată că zilele acestea, a fost terminată şi dată în folosinţă o baie cu zece duşuri. Tot la această gospodărie de curînd a fost amenajată şi dată în folosinţă şi o sală de spectacole corespunzătoare desfăşurării unei bogate activităţi culturale. Pînă acum, muncitorii au vizionat mai multe filme artistice şi documentare.

TAL TEODOR
organizator de partid la G.A.S. „Scînteia", regiunea Crişana

O experiență valoroasă în creșterea animalelor

— Din activitatea gospodăriei agricole colective din Pechea, regiunea Galați —

Documentele de partid au subliniat în repetate rînduri deosebita însemnătate pe care o au crearea și dezvoltarea în fiecare gospodărie colectivă a unui puternic sector zootehnic. Animalele sînt o mare avuție, un izvor nesecat de venituri pentru întărirea gospodăriilor colective și creșterea nivelului de trai al colectiviștilor.

O experiență valoroasă în această privință are și G.A.C. „11 Iunie 1948" din comuna Pechea, regiunea Galați. Colectiviștii de aici acordă multă atenție folosirii cît mai depline a marilor posibilități pe care le oferă gospodăria agricolă colectivă pentru dezvoltarea creșterii animalelor. Ei depun multă stăruință pentru găsirea celor mai potrivite soluții în vederea rezolvării problemelor legate de activitatea acestui sector.

Redăm, în pagina de față, cîteva aspecte din această rodnică activitate.

Comoara gospodăriei

ȘTEFAN ALECU
vicepreședinte al gospodăriei,
secretarul organizației de bază P.M.R.

Colectiviștii noștri denumesc sectorul zootehnic comoara gospodăriei, pe bună dreptate, căci creșterea animalelor constituie pentru noi o adevărată comoară.

Gospodăria noastră nu dispune de anumite condiții speciale pentru creșterea animalelor. Dimpotrivă, nu avem, de exemplu, o suprafață propriu-zisă de pășune. Dar învățînd din documentele de partid, am izbutit să obținem o serie de rezultate bune în privința creșterii animalelor. În momentul de față, sectorul zootehnic al gospodăriei cuprinde peste 1.500 taurine, din care 499 vaci, 1.838 porcine, din care 212 scroafe și peste 3.000 ovine. Creștem de asemenea, aproape 8.000 de păsări și avem 231 stupi. La multe din efectivele de animale am atins de acum încărcătura la suta de hectare de teren prevăzută de documentele Congresului al III-lea al P.M.R. pentru 1965.

Cu pași siguri

Mai la începutul activității noastre în gospodăria colectivă, unii colectiviști priveau cu neîncredere dezvoltarea sectorului zootehnic. Ei aveau în vedere lipsa de pășune, ca și faptul că la noi în comună n-a existat o tradiție în privința creșterii animalelor.

Îndeosebi, începînd din anul 1958, după Consfătuirea care a avut loc la Constanța și la care a participat și președintele gospodăriei noastre, tov. Ion Negoiță, Erou al Muncii Socialiste, noi ne-am intensificat preocupările față de dezvoltarea creșterii animalelor. Indicațiile și exemplele date la Consfătuire ne-au fost de un real folos în această direcție. Am început să cumpărăm mai multe animale și să ne ocupăm mai mult de reținerea și creșterea tineretului de prăsilă. Ne-am intețit, de asemenea, preocupările pentru asigurarea furajelor necesare, stabilirea de norme și rații precise, îmbunătățirea evidenței producției și a consumului de furaje, cu un cuvînt, pentru consolidarea tuturor condițiilor cerute de lărgirea sectorului zootehnic.

Venituri de milioane de lei

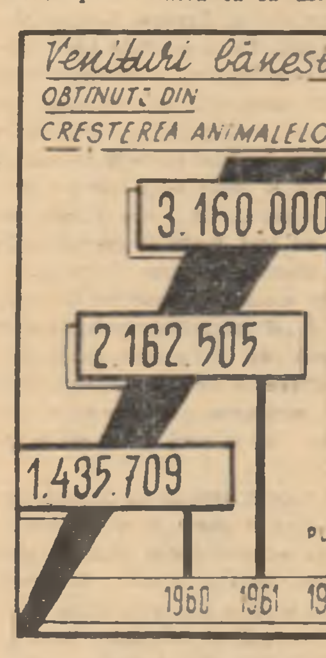
Eforturile noastre au fost și sînt pe deplin răsplătite. Animalele ne aduc de la an la an venituri mari. Dacă în anul 1953, ca să luăm un exemplu pentru comparație, am obținut de pe urma sectorului zootehnic un venit bănesc de numai 212.872 lei, la sfîrșitul anului 1958 veniturile aduse de zootehnie au reprezentat de aproape patru ori mai mult, adică 828.031 lei, iar în 1960 ele s-au ridicat la 1.435.709 lei. Anul trecut, din venitul total de 6.300.000 lei realizat de gospodăria noastră, 2.162.505 lei au fost încasați din vînzarea de animale și produse animale. Am avut deci posibilitatea ca de la un an la altul să vindem statului, în primul rînd pe bază de contract, cantități sporite de produse animale și să încasăm venituri sporite cu care să mărim fondul de bază, să consolidăm avuția obștească și să ridicăm valoarea zilei-muncă.

Este o foarte strînsă legătură între avîntul pe care l-a luat creșterea animalelor și faptul că fondul de bază al gospodăriei noastre a depășit valoarea de 5.000.000 lei, ca și între faptul că gospodăria repartizează tot mai mulți bani la ziua-muncă. Anul trecut a revenit la ziua-muncă, în afară de produse, 20 lei în numerar. Am repartizat colectiviștilor 10 avansuri bănești, mare parte din ele provenind din cîștigurile obținute de pe urma creșterii animalelor.

Iată dar ce comoară de preț reprezintă pentru gospodăria noastră creșterea animalelor. Noi toți acordăm o deosebită grijă acestei avuții. În acest an luptăm să obținem din sectorul zootehnic 3.160.000 lei.

Și vom realiza acest venit pe care l-am prevăzut în plan, pentru că vom vinde statului 1.500 de porci grași, 780.000 litri de lapte, 250 de bovine, precum și lînă, ouă, păsări.

Dar dezvoltarea creșterii animalelor oferă și alte avantaje. Ea ne-a creat posibilitatea ca să asigurăm

în permanență de lucru unui număr tot mai mare de colectiviști. În momentul de față, în sectorul zootehnic al gospodăriei noastre lucrează aproape 160 de colectiviști, iar pînă în 1965, cînd acest sector va lua o dezvoltare și mai puternică, numărul tovarășilor care vor lucra aici va fi mult mai mare.

Sarcini și răspunderi precise

Se poate scrie, desigur, foarte mult și amănunțit despre munca pe care am depus-o pentru rezolvarea problemelor de bază privind creșterea animalelor. Eu țin să subliniez, în cîteva cuvinte, rolul deosebit de important care revine în această privință consiliului de conducere al gospodăriei și organizației de partid. De munca acestor factori depinde foarte mult ca eforturile colectiviștilor să fie bine orientate, ca problemele să fie rezolvate la timp și bine. Pentru colectiviștii care lucrează în sectorul zootehnic, ca și în celelalte sectoare de activitate, am stabilit sarcini și răspunderi foarte precise, a căror îndeplinire e controlată cu multă rigurozitate. Aplicăm, de asemenea, metode de retribuire a colectiviștilor care să-i stimuleze să aplice recomandările științei și experiența înaintată. Periodic, în adunările organizației de partid și în consiliul de conducere, problemele privind sectorul zootehnic sînt analizate temeinic și se iau măsurile care se impun. La începutul acestui an, de exemplu, în urma unei astfel de analize noi am luat măsura de a repartiza vacile gospodăriei pe loturi de rase. Aceasta ne dă posibilitatea să asigurăm atît lor, cît și produșilor obținuți, o îngrijire și o furajare mai corespunzătoare, să stabilim mai bine sarcinile de producție și să avem o evidență mai clară a acestora.

Permanent, membrii de partid din gospodăria noastră, și în primul rînd cei care muncim și răspundem de sectorul zootehnic, avem privirile ațintite spre această ramură de activitate. Și cu toții ne străduim să dezvoltăm cît mai mult această comoară a gospodăriei noastre și s-o facem să-și deschidă cît mai larg bogatele ei izvoare de avuție.

Cum asigurăm aprovizionarea cu apă a fermelor zootehnice

ALEXANDRU SAVU
colectivist

Să facem un calcul simplu. O vită mare are nevoie, mai ales în timpul verii, de circa 30-40 de litri de apă pe zi. Pentru cele aproape 500 de vaci, plus restul bovinelor și celelalte animale din gospodăria noastră, este nevoie deci de o mare cantitate de apă. Ca să scoți atîta apă din fîntînă, cu ajutorul găleților, este o treabă tare grea. Tocmai de aceea rezolvarea acestei probleme a constituit pentru noi o preocupare importantă, încă din momentul în care sectorul zootehnic a început să se dezvolte cu pași repezi. N-am recurs la instalații costisitoare, ci am căutat să folosim și în această privință posibilitățile pe plan local.

Acum trei ani, în gospodăria noastră au fost construite două pompe cărora noi le spunem „fîntîni cu dopuri". Aceasta pentru că pe lanțul cu ajutorul căruia se scoate apa sînt montate, din loc în loc, dopuri de cauciuc. Lanțul merge în jos pe o țeavă scurtă, care-i dă direcția, iar, la înapoiere, vine pe o țeavă al cărui capăt de jos se află la 50 cm distanță de fundul apei. Prin învîrtirea roții de sus, lanțul lunecă prin țeava respectivă, iar dopurile împing apa de jos în sus, creîndu-se un curent continuu. Un om poate învîrti cu multă ușurință o astfel de pompă și, cum se spune, apa „curge gîrlă". Una din pompe are un debit de circa 11.000 de litri pe oră, iar cealaltă de aproape 6.000 de litri.

În urmă cu doi ani am mai construit încă două pompe de acest fel, fiecare cu un debit de cîte 6.000—7.000 litri pe oră. În momentul de față putem asigura deci, în decurs de numai o oră, mai mult de 30.000 de litri de apă, ceea ce este suficient pentru animalele noastre.

Cu ajutorul unor turnuri, în care am montat cîte o jumătate de butoi de zinc, apa este împinsă, atunci cînd este nevoie, pînă la grajduri.

Construirea unor astfel de pompe este simplă și necesită cheltuieli foarte mici. Pompe de acest fel pot fi făcute de atelierul oricărei gospodării colective. De altfel, mulți colectiviști din regiunea Galați și chiar din alte regiuni au fost în vizită la noi și s-au interesat de felul în care funcționează pompele din gospodăria noastră. Le-am împărtășit cu bucurie din experiența noastră și am aflat că ea le-a fost de folos în rezolvarea aprovizionării cu apă a fermelor lor de animale.

TAURINE	1.151	1.304	1.903
DIN CARE VACI și JUNINCI	417	493	587
PORCINE	718	1.645	2.053
DIN CARE SCROAFE	160	200	214
OVINE	1.772	1.885	3.342
	1960	1961	1962 PLAN

Tineretului animal — o îngrijire deosebită

TOMA GHEORGHIU
inginer zootehnic

Gospodăria noastră dispune acum de un efectiv matcă corespunzător, îndeosebi în ramura creșterii bovinelor, efectiv care a fost creat atît prin cumpărări, cît și prin reținerea prăsilei din fermele proprii. În planul de muncă pe care l-am întocmit în vederea sporirii și îmbunătățirii efectivului de animale, am urmărit și urmărim atît îngrijirea și întreținerea animalelor de reproducție în cele mai bune condiții, respectarea cu rigurozitate a termenelor privind monta și fătările, cît și îngrijirea și întreținerea tineretului de la naștere pînă la vîrsta de reproducție, în așa fel ca acesta să corespundă din toate punctele de vedere scopului propus. Ne preocupăm, de asemenea, pentru a asigura tineretului animal furaje suficiente și de calitate, cît și pentru continua ridicare a calificării colectiviștilor care lucrează în acest sector.

Îngrijirea și întreținerea tineretului se face pe baza normelor și indicațiilor științifice. Au fost stabilite, pe specii și grupe de vîrstă, rații precise de hrănire, au fost date indicații cu privire la orele de administrare a acestor rații, la plimbarea tineretului, la îngrijirea lui corporală.

Iată, de exemplu, ceva mai amănunțit cum este îngrijit tineretul bovin. Vacile gospodăriei noastre au fost împărțite pe 3 grupe, corespunzător raselor pe care le avem: Băltată Romînească, Pinzgau și o grupă formată din Roșia de Dobrogea, Sura de Stepă și diverși metiși. Aceasta ne dă posibilitatea să asigurăm și viteilor o îngrijire corespunzător cerințelor rasei și deci o creștere uniformă.

La scurt timp după fătare, viteii sînt predați în seama îngrijitorilor de vitei, care răspund de îngrijirea și întreținerea acestora pînă la vîrsta de 6 luni. Alăptarea viteilor se face la biberon, metodă care dă rezultate dintre cele mai bune căci viteii sînt hrăniți mai rațional și se poate ține și o evidență precisă a producției de lapte pe fiecare vacă. Timp de 15 zile, viteii sînt hrăniți cu lapte de la mamele lor, după care primesc lapte din colectură.

Din momentul în care viteii împlinesc vîrsta de trei săptămîni, în hrană li se introduce și amestec de concentrate și masă verde; iarna masa verde e înlocuită cu fîn de lucernă sau de borceag de bună calitate. O mare atenție se acordă administrării sărurilor minerale și vitaminelor.

După cum am mai arătat, hrănirea viteilor se face pe bază de rații alcătuite în raport cu vîrsta și rasa respectivă. În general un vițel primește în perioada pînă la 6 luni în jurul a 425 litri lapte, 1.200 kg masă verde, 180 kg amestec de concentrate, 460 kg nutreț însilozat, 200 kg fîn, 2,6 kg cretă furajeră și 1,5 kg sare. În prima lună, rația de lapte pentru un vițel este de 5 litri zilnic, administrat în 3 tainuri, iar pe măsură ce înaintează în vîrstă cantitatea de lapte se micșorează, crescînd cantitatea de furaje.

În scopul prevenirii bolilor, în hrana viteilor se introduc antibiotice. Se acordă, de asemenea, multă atenție igienei corporale a viteilor și a vacilor de alăptare, curățirii boxelor și grajdurilor, ca și plimbării tineretului.

După înțărcare, tineretul este trecut în seama brigăzii de tineret, unde la fel este repartizat pe rase și grupe de vîrstă. Aici i se acordă, de asemenea, o îngrijire și întreținere atente.

Aplicarea acestor reguli a făcut ca gospodăria noastră să obțină succese importante în privința creșterii tineretului taurin. În momentul actual, ea dispune de un efectiv de 700 capete tineret taurin, din care 440 tineret femel bine dezvoltat. Din acestea vor intra în grupa de reproducție în acest an circa 200 de capete.

Atenția principală se acordă, bineînțeles, tineretului femel pentru reproducție. Dar gospodăria crește și îngrașă și tineretul inapt pentru reproducție, pentru a-l livra statului pe bază de contract. Noi ne străduim ca să punem în practică indicația dată gospodăriilor colective în Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la sesiunea extraordinară a Marii Adunări Naționale de a livra tineret la o greutate medie de 300 de kg, obținînd astfel cîștiguri sporite.

Cu multă grijă este crescut tineretul și în celelalte ferme ale gospodăriei noastre. Din proprie experiență noi am văzut că reținerea și îngrijirea corespunzătoare a tineretului de prăsilă constituie principala cale de dezvoltare a creșterii animalelor și căutăm să o folosim cît mai bine.

În cadrul sectorului zootehnic, fermele de creștere a porcilor ocupă un loc tot mai important.

Prin folosirea gospodărească a resurselor locale

GHEORGHE VASILE
șeful echipei de construcții

Pe măsură ce a început să se dezvolte sectorul zootehnic, în fața noastră s-a pus și problema asigurării adăposturilor necesare animalelor. Am căutat să folosim în această privință cît mai mult resursele pe plan local, ca să evităm investițiile costisitoare.

În primii ani de activitate a gospodăriei, cele mai multe din construcțiile zootehnice, îndeosebi grajdurile pentru vite mari, coteţele pentru păsări și saivanele pentru oi, le-am făcut cu pereți din ceamur (lut amestecat cu paie, consolidat cu stîlpi de lemn). N-am procurat din comerț decît țigla pentru acoperiș și scîndura necesară tavanului, ușilor și ferestrelor sau stuful pentru acoperirea saivanelor pentru oi. Restul materialului l-am obținut din cadrul gospodăriei. Am izbutit astfel ca fiecare construcție să ne coste destul de ieftin, să economisim importante sume din creditele acordate de stat și fondurile proprii ale gospodăriei, pe care le-am îndreptat în primul rînd spre cumpărarea de animale.

Desigur, adăposturile acestea nu sînt prea arătoase, dar ne-au fost și ne sînt încă de un real folos în dezvoltarea sectorului zootehnic. Acum cînd gospodăria noastră s-a dezvoltat mult, putem să ridicăm construcții mai mari, din cărămidă, cu posibilități mai largi de introducere a mecanizării în zootehnie. Anul trecut, de exemplu, am ridicat din cărămidă crescătoria de porci în flux continuu. Acum lucrăm la ridicarea unui grajd pentru vaci pe care-l construim din cărămidă, cu fundație din beton; el va avea o capacitate de 240 de capete. E prevăzut cu instalațiile necesare pentru introducerea adăpătorilor automate, iluminatului electric și mulsului mecanic; se va introduce, de asemenea, o linie decauville. Construim, alături de alte obiective, și o hală din cărămidă, cu fundație de beton, pentru 5.000 de păsări. Bineînțeles că și la ridicarea acestor adăposturi ne străduim să folosim cît mai mult resursele locale cum ar fi, de exemplu, o parte din materialul lemnos.

În ce privește mîna de lucru, am asigurat-o și o asigurăm din cadrul gospodăriei. Unii din colectiviști au cunoscut diferite meserii, alții au avut prilejul să le învețe acum. Împreună am alcătuit o echipă de construcții în cadrul căreia lucrăm 25 de colectiviști. Aproape toate construcțiile pe care le are gospodăria — 17 grajduri pentru vite mari, patru maternități pentru scroafe, șase coteţe pentru păsări, o îngășătorie pentru porci, două saivane pentru oi, plus magazii, pătule și alte obiective au fost ridicate de echipa noastră.

Acum în gospodărie se lucrează cu multă însuflețire în toate sectoarele de activitate. Se muncește intens și în sectorul construcțiilor. Folosim din plin fiecare zi pentru ca toate construcțiile prevăzute în plan să fie gata înainte de venirea iernii.

O parte din cireada de vaci a gospodăriei colective.

Baza furajeră — problema cheie

GH. CUMPATA
inginer agronom

Se știe că una din cele mai importante probleme — aș spune problema cheie — de care depinde dezvoltarea creșterii animalelor este asigurarea bazei furajere. Oricît de bune ar fi rasele pe care le creștem, fără o îngrijire și hrănire corespunzătoare, ele nu ne pot da rezultatele așteptate.

La noi în gospodărie, preocuparea pentru rezolvarea acestei importante probleme începe o dată cu întocmirea planului de producție. În funcție de efectivele existente și de cele prevăzute pe anul respectiv și ținînd cont de rațiile indicate, stabilim suprafețele destinate furajelor și bineînțeles, producțiile la hectar. Suprafețele acestea marchează, în raport cu dezvoltarea sectorului zootehnic, o creștere de la un an la altul. În 1959, de exemplu, suprafața destinată culturilor furajere a ocupat 281 de hectare, pentru ca anul trecut ea să cuprindă 441 de ha. În acest an, cultivăm furaje pe aproape 600 de hectare. E important de subliniat și faptul că gospodăria a rezervat suprafețe tot mai mari, mai ales principalelor culturi furajere, ca de pildă, plantelor pentru însilozare și îndeosebi porumbului. În acest an cultivăm cu plante pentru siloz 370 de hectare, din care 320 de hectare cu porumb; 165 de hectare au fost destinate cultivării mazării, 150 hectare borceagului pentru fîn, 70 lucernii, etc. De cîțiva ani am început să cultivăm pentru animale și sfeclă de zahăr, care se dovedește a fi un furaj prețios și am extins și cultura dovlecilor prin porumb.

Grijă deosebită sporirii producției la hectar

Dar principala cale de creștere a cantităților de furaje, ca și a celorlalte culturi, o constituie sporirea producției pe unitatea de suprafață. În această direcție ne străduim să orientăm eforturile colectiviștilor, să-i mobilizăm să aplice și pe tarlalele cultivate cu furaje regulile cerute de agrotehnică. Porumbului pentru siloz, de exemplu, îi asigurăm aceeași îngrijire ca și celui pentru boabe, începînd de la pregătirea terenului și pînă la strîngerea recoltei.

Preocuparea pe care conducerea gospodăriei o manifestă față de obținerea unei cantități sporite de furaje la hectar și în general față de asigurarea bazei furajere, se reflectă și în măsura luată la începutul acestui an de a se constitui, în cadrul gospodăriei, două brigăzi care să se ocupe numai de această problemă. Fiecărei brigăzi i-au fost repartizate suprafețele respective, de care răspunde de la semănat și pînă la strîngerea recoltei, i-au fost stabilite sarcini precise în ce privește producția la hectar și bineînțeles, i s-a arătat concret ce lucrări trebuie să facă pentru aceasta. Noi socotim că prin această formă de organizare am stabilit răspunderi mai directe privind producția furajeră și am creat posibilitatea ca pe terenurile respective lucrările să fie efectuate mai operativ și mai bine.

Din culturi duble

În echilibrarea balanței furajere, s-a pus și se pune problema folosirii cît mai depline a tuturor rezervelor gospodăriei. Una din aceste rezerve o constituie culturile duble. Ele ne asigură atît o importantă cantitate de masă verde, necesară în perioada de vară, cît și nutrețuri pentru însilozare. Anul trecut, de pildă, începînd din luna august și pînă la sfîrșitul lui septembrie, animalele gospodăriei au avut la dispoziție porumb masă verde și porumb în amestec cu soia numai din astfel de culturi.

Pe baza experienței din anii trecuți, ne-am propus ca în acest an să cultivăm în culturi duble cel puțin 500 de ha. O suprafață de 120 de hectare am semănat-o cu porumb încă din luna mai, după strînsul secarei furajere, iar restul suprafeței o însămînțăm acum după orz și grîu. Pe cea mai mare parte a terenului semănăm numai porumb, iar pe 100 de hectare, porumb în amestec cu soia și floarea-soarelui. Și în acest an din culturi duble trebuie să obținem masă verde pentru animale și o bună parte din cele 9.700 de tone de nutrețuri prevăzute pentru însilozare. Culturile duble se înscriu deci printre cele mai eficace metode prin care asigurăm furajele necesare gospodăriei noastre.

CU SIMȚ DE GOSPODARI

Cadre vrednice și destoinice

O discuție cu tovarășul Mihai Manolache, unul din îngrijitorii-mulgători ai gospodăriei colective din Pechea, e pe cît de interesantă, pe atît de plăcută. Aceasta și pentru faptul că tov. Manolache știe să pună în cele ce povestește o parte din pasiunea și dragostea pe care le are față de meseria sa.

— De mic copil mi-au plăcut animalele, ne spune el. Numai că, pe-atunci, rar găseai o coadă de vacă în ograda tatii. Umblam cu vitele altora. Acum, aici — și ne arată cu mîna cirezile de vaci ale gospodăriei colective — mă simt, cum se spune, la largul meu...

Tovarășul Manolache se numără printre cei mai destoinici mulgători din gospodărie. Anul trecut, bunăoară, el a obținut, în medie, de la cele 10 vaci pe care le-a avut în grijă cîte 2.475 litri lapte, față de 2.316 litri cît a fost producția medie pe gospodărie. În acest an, tov. Manolache luptă să ajungă la o producție de circa 3.000 de litri lapte pe cap de vacă furajată. E firesc acest lucru. El are o bogată experiență în munca pe care o face. În răstimpul celor 12 ani de cînd lucrează ca îngrijitor-mulgător — șapte ani la o gospodărie de stat, iar de cinci în gospodăria colectivă — a căpătat cunoștințe temeinice în această direcție. O înaltă dovadă a prețuirii de care se bucură munca sa e și faptul că, anul trecut, cu prilejul Consfătuirii pe țară a țăranilor colectiviști, i s-a conferit Ordinul Muncii clasa a III-a.

De altfel, la gospodăria colectivă „11 Iunie 1948", marea majoritate a colectiviștilor care lucrează în sectorul zootehnic dovedesc nu numai vrednicie, dar și multă pricepere, cunoștințe temeinice în munca lor. Preocuparea pentru repartizarea și permanentizarea cadrelor care să lucreze în acest sector, ca și grija pentru continua îmbogățire a cunoștințelor lor, s-a aflat și se află tot timpul în atenția consiliului de conducere și a organizației de partid. Și tocmai preocuparea aceasta constituie una din principalele condiții care stau la baza succeselor obținute de această gospodărie fruntașă.

Drum larg metodelor înaintate

Dar grija pentru promovarea noului se reflectă nu numai în cunoștințele pe care și le-au însușit colectiviștii, ci și în strădunța cu care sînt aplicate metodele mai bune de organizare a muncii, de folosire mai rațională a resurselor gospodăriei. La Pechea, ceea ce-i nou și înaintat are, cum se spune, drum larg deschis. Iată, să ne oprim, de exemplu, la fermele de creștere a porcilor. Maternitățile și îngrășătoriile sînt grupate într-o margine a satului. Privindu-le, ai în față o imagine a drumului pe care gospodăria l-a parcurs în dezvoltarea acestei importante ramuri a zootehniei. Primul dintre adăposturile ridicate de gospodărie pentru crescătoria de porci e o clădire modestă, din ceamur, acoperită cu stuf. Ultimul, cel ridicat anul trecut, e o construcție solidă, adecvată condițiilor de aplicare a metodei de creștere a porcilor în flux continuu, după modelul celei experimentale de la Stațiunea Zootehnică I.C.Z. Rușețu. Totul e rînduit aici cu grijă, pretutindeni domnește curățenia și ordinea...

La intrarea în crescătorie, de o parte și de alta, se află boxele în care stau scroafele gestante și cele cu purcei. Vin apoi la rînd boxele cu porci repartizați pe grupe de vîrstă — de la două la patru, de la patru la șase și, în sfîrșit, de la șase la opt luni. În padocurile care corespund boxelor unde sînt ținuți porcii puși la îngrășat se văd hrănitoare automate.

— Hrănirea porcilor se face astfel mult mai rațional, ne explică unul dintre îngrijitori, tov. Ion Suruianu. Se înlătură mult risipa care se făcea atunci cînd porcii erau hrăniți la troace sau uluce.

— De altfel, ține să adauge brigadierul Andrei Stanciu, referindu-se la metoda de creștere a porcilor în flux continuu, și noi ne-am convins din proprie experiență cît de avantajoasă e această metodă. Se poate, de exemplu, urmări mai bine graficul de montă, fătare, creștere și îngrășare a porcilor, se folosește mai judicios spațiul de cazare, se pot introduce norme mai juste de deservire, în comparație cu creșterea și îngrijirea animalelor în grajduri obișnuite... E o metodă bună, subliniază tov. Andrei Stanciu, și, ca tot ce-i bun, ne-am străduit, după cum vedeți, să-i facem loc în gospodăria noastră...

V. BARBU

LUCRĂRILE CONGRESULUI MONDIAL
PENTRU DEZARMARE GENERALĂ ŞI PACE

Cuvîntare care luminează calea popoarelor

Soli ai aproape tuturor popoarelor — oameni de diferite rase şi naţionalităţi, clase şi grupuri sociale, din partide diferite şi cu convingeri politice diferite, adepţi ai unor religii diferite — sînt adunaţi în marea şi frumoasa capitală a Uniunii Sovietice pentru a examina problema cea mai imperioasă a vremii noastre, spre a se bara calea războiului.

În sala unde se ţine Congresul mondial pentru dezarmare generală şi pace, participanţii au ascultat în ziua de 10 iulie cuvîntarea lui N.S. Hruşciov. Şeful guvernului sovietic a subliniat de la început că acest congres este unul din cele mai de seamă evenimente ale epocii noastre, că împreună cu participanţii la congres se află cu gîndul întregul popor sovietic, doarece ţelurile congresului coincid întrutotul cu năzuinţele sale sfinte.

Pentru a imobiliza mîinile criminale care se întind spre manetele războiului termonuclear — a spus şeful guvernului sovietic — este nevoie de acţiunile cele mai energice, cele mai urgente ale celor mai largi mase populare. Succesul unirii împotriva primejdiei unui nou război mondial a tuturor popoarelor, a tuturor celor ce doresc să trăiască şi să creeze, depinde în mare măsură de partizanii păcii. Arătînd că pregătirile de război n-au luat nici o dată proporţii atît de gigantice ca în zilele noastre, că pe primul loc în ceea ce priveşte amploarea pregătirilor militare se situează Statele Unite ale Americii — şeful guvernului sovietic a declarat cu toată hotărîrea că, „dacă agresorii vor dezlănţui un război nuclear, în mod inevitabil ei înşişi vor arde în flăcările lui".

În ampla sa cuvîntare, N. S. Hruşciov a reafirmat că drumul spre o pace reală este înfăptuirea dezarmării generale şi totale, că esenţa dezarmării o constituie interzicerea şi distrugerea totală a armei nucleare. Acest lucru constituie elementul principal al programului sovietic de dezarmare generală şi totală, pivotul lui.

Şeful guvernului sovietic a amintit totodată că, propunînd ca dezarmarea să înceapă cu lichidarea tuturor mijloacelor de transportare a armei nucleare, Uniunea Sovietică, care dispune de cele mai puternice rachete globale şi intercontinentale din lume, renunţă de bunăvoie la un avantaj militar foarte substanţial. Acceptăm însă fără şovăire această măsură, — a spus N. S. Hruşciov — întrucît socotim că ea corespunde intereselor rezolvării cît mai grabnice a problemei dezarmării. Avînd în vedere aceste interese, vorbitorul a precizat: „Cerem la rîndul nostru puterilor occidentale ca ele să accepte lichidarea tuturor bazelor lor militare de pe teritorii străine şi retragerea trupelor lor de pe aceste teritorii. Atîta timp cît vor exista aceste baze, va exista şi primejdia unui nou război mondial".

Atotcuprinzătoare a fost şi acea parte a cuvîntării lui N. S. Hruşciov, referitoare la „schiţa de plan cu privire la clauzele fundamentale ale unui tratat de dezarmare generală şi totală propus de S.U.A., tratat care nu cuprinde tocmai ceea ce este esenţial, adică: interzicerea totală a armei nucleare, distrugerea tuturor stocurilor acumulate de către state, lichidarea bazelor militare de pe teritoriile altor ţări.

Programul de dezarmare generală şi totală propus de guvernul sovietic, a arătat N. S. Hruşciov, constituie dovada cea mai grăitoare şi puternică a năzuinţei noastre de a rezolva problemele litigioase nu pe calea războiului, ci pe baza întrecerii paşnice. În propunerile sovietice cu privire la dezarmarea generală şi totală este vorba în primul rînd de distrugerea armamentului modern aducător de moarte. Dezarmarea, excluderea războaielor din viaţa societăţii, instaurarea unei păci trainice pe pămînt constituie una dintre cele mai scumpe ţeluri ale poporului sovietic şi guvernului lui. Şeful guvernului sovietic a subliniat că în prezent există forţe puternice, reale, care pot salvgarda pacea. Acestea sînt Uniunea Sovietică şi sistemul mondial socialist, numeroase state tinere suverane, inclusiv mari puteri ca India şi Indonezia. Mişcarea mondială a partizanilor păcii, în frunte cu Consiliul mondial al păcii, diferitele organizaţii ale luptătorilor pentru pace, aduc o mare contribuţie la cauza nobilă a apărării păcii.

În numele vieţii pe pămînt, al fericirii tuturor oamenilor, în numele viitorului omenirii, este necesar să se ceară cu fermitate şi hotărîre interzicerea armei atomice şi dezarmarea generală, a arătat N. S. Hruşciov. Şeful guvernului sovietic a asigurat congresul că Uniunea Sovietică va continua şi pe viitor să depună toate eforturile pentru a apăra cauza măreaţă şi sfîntă a păcii. Guvernul nostru — a spus el — m-a împuternicit să declar de la această tribună că poporul sovietic doreşte să trăiască în pace şi prietenie cu harnicul, talentatul popor american. Popoarele sovietic şi american nu au nici un motiv să se duşmănească.

În încheiere, şeful guvernului sovietic a subliniat că popoarele îşi pun mari speranţe în lucrările acestui congres. Clopotul de alarmă al congresului să răsune în întregul Univers şi să însufleţească noi zeci de milioane de oameni la luptă hotărîtă, plină de abnegaţie, pentru o pace trainică pe pămînt.

În Ecuador

Ţăranii au ocupat pămînturile unor moşieri

După ce un număr de ţărani din provincia Loja au ocupat pămînturi făcînd parte din latifundia Alvarez, ţăranii care lucrează pe moşiile Estero Claro, San Pedro, San Enrique şi Santa Mariana, au ocupat pămînturile moşiereşti şi au început să le însămînţeze.

Ocuparea pămînturilor moşiereşti de către ţăranii din Ecuador constituie încă o dovadă a grelei lor situaţii, a mizeriei la care sînt supuşi de către moşieri, dar şi dovada hotărîrii lor de luptă pentru ca pămîntul să fie al celor ce-l muncesc. Această luptă a luat în ultimii ani o amploare deosebită, ţăranii indieni mai ales, declarînd greve care au durat 12-14 luni.

Marii moşieri din Ecuador, în număr de 241, deţin 1.600.000 de hectare, suprafaţă egală cu aceea deţinută de 329.000 de gospodării ţărăneşti mici şi mijlocii. În Ecuador, ca şi în celelalte ţări latino-americane (fără Cuba) marii proprietari funciari sînt companiile imperialiste. United Fruit, „Monstrul verde", bunăoară, stăpîneşte aproximativ 150.000 de hectare, un grup monopolist vest-german acaparează rapid însemnate suprafeţe; biserica catolică, deşi legea nu-i permite, a acaparat pămînt prin înşelăciune şi fraudă şi a obţinut dreptul de proprietate asupra lui. Este clar că în asemenea cazuri, majoritatea ţăranilor lipsiţi de pămînt sînt nevoiţi să lucreze pe aceste moşii, alegîndu-se cu un venit mizer. Moşierul dă ţăranului în folosinţă temporară o mică parcelă de pămînt cu o productivitate slabă, de regulă neirigat. Pentru dreptul de a se folosi de această parcelă, ţăranul este obligat să muncească pe pămîntul moşierului 4 zile pe săptămînă, primind pentru o zi de lucru 0,75 sucri, sumă egală cu 5 cenţi americani. Astfel, venitul unei familii formată din 4 persoane este egal cu minimum de cheltuieli stabilite de guvernul Ecuadorului pentru furajul unui cal din armata acestei ţări. În asemenea condiţii de mizerie trăiesc peste 1.200.000 de oameni.

Împărtăşind impresiile sale de călătorie, N. Mostoveţ, unul din membrii delegaţiei de oameni de stat şi fruntaşi ai vieţii publice din U.R.S.S., care a vizitat Ecuadorul în anul 1961, scrie printre altele: „...Din cînd în cînd, de o parte şi de alta a şoselei, apar căsuţe ale indienilor (ţăranii indieni reprezintă un mare procent din întreaga populaţie a Ecuadorului (n.n.). E greu să-ţi închipui locuinţe mai mizere decît colibele indienilor. Pereţi înnegriţi de vînturi şi ploi, fără ferestre, iar în loc de uşi — nişte găuri întunecoase. În curţile minuscule, nimic în afară de nişte vetre primitive, făcute din lut ars. Pe lîngă unele colibe vezi cete de copilaşi goi şi femei în halate din pînză lucrată în casă".

Goi şi flămînzi, roşi de mizerie, aşa îşi duc viaţa ţăranii fără pămînt din Ecuador — ţară înrobită imperialismului nord-american.

Iată de ce ţăranii aceştia se ridică cu tot mai multă hotărîre la lupta pentru pămînt, cum au făcut cei din provincia Loja, şi mai de curînd cei din provinciile Guayas şi Canar, care au ocupat pămînturile marilor moşieri.

R. S.

Spartachiada de vară a tineretului

După prima etapă...

Spartachiada de vară a tineretului — ediţia 1962, a chemat la start sute de mii de tineri şi alţi iubitori ai sportului de la oraşe şi sate. Pentru asociaţiile sportive şi organizaţiile U.T.M. această importantă competiţie de masă oferă un excelent prilej de intensificare a activităţii sportive, de antrenare a maselor de tineret şi oameni ai muncii într-o activitate sportivă organizată şi sistematică. Au înţeles însă acest lucru toate consiliile regionale, raionale şi ale asociaţiilor sportive, toţi activiştii sportivi? Răspunsul desigur, nu-l vom putea da dintr-odată ci pe parcursul fiecărei etape a acestei competiţii.

După cum se ştie prima etapă, cea pe asociaţii sportive, s-a încheiat încă din prima decadă a lunii iunie. Rezultatele obţinute în unele raioane şi regiuni, pe care am putut să le cunoaştem, sînt mulţumitoare. Prin participarea de care s-au bucurat, prin frumuseţea întrecerilor oferite unui public tot mai apropiat şi iubitor de sport, întrecerile Spartachiadei de vară a tineretului în cadrul asociaţiilor sportive din raionul Salonta, regiunea Crişana, au fost un bun prilej pentru atragerea a noi tineri colectivişti, elevi, mecanizatori la practicarea educaţiei fizice şi a sportului. Cu prilejul etapei de pregătire a întrecerilor au fost amenajate o serie de terenuri de volei şi fotbal la centrul şcolar agricol din Salonta, în satele Hodiş, Holod, Călacea, Arpăşel, Girişul Negru, Batăr, Tulca şi altele. De o frumoasă organizare şi participare s-au bucurat întrecerile Spartachiadei în comuna Tinca. Astfel la întrecerile de ciclism au luat parte 26 de concurenţi iar la volei s-au întrecut mai multe echipe. Un mare număr de tineri au luat parte la concursurile de atletism în comuna Tulca şi altele. În asociaţiile sportive Crişana-Tinca şi „Recolta-Salonta întrecerile Spartachiadei au contribuit la îmbunătăţirea activităţii organizatorice, la atragerea pe terenurile de sport a zeci şi zeci de tineri şi tinere.

Din păcate, trebuie să consemnăm că au fost şi unele asociaţii sportive care au manifestat lipsă de preocupare pentru aceste întreceri. Printre acestea sînt asociaţiile sportive Steaua Roşie-Mădăraş, Partizanul Păcii-Sînnicolaul Romîn, Progresul-Belfir.

Ca urmare a colaborării rodnice şi permanente dintre Comitetul raional U.T.M. şi Consiliul raional U.C.F.S. în raionul Marghita majoritatea asociaţiilor sportive au dovedit o vie preocupare pentru organizarea cît mai bună a întrecerilor Spartachiadei de vară a tineretului. Astfel, în comuna Săcuieni, unde întrecerile s-au caracterizat printr-o excelentă organizare şi participare, numai probele de atletism au adus la start peste 400 de tineri şi tinere. La asociaţia sportivă din Tătăruş s-au desfăşurat, de asemenea, interesante întreceri de atletism, volei, tenis de masă, şah şi popice.

Organizarea întrecerilor Spartachiadei de vară a tineretului a constituit un nou prilej pentru îmbunătăţirea activităţii sportive de masă din satele raionului Marghita. În această perioadă, de exemplu, în comuna Călacea s-a constituit o nouă asociaţie sportivă „Recolta", care cuprinde peste 100 de membri iar în cîteva comune din raion cum ar fi Păţal, Balc, Buduslău şi altele, au fost amenajate terenuri de volei, handbal, fotbal.

Cu toate aceste succese obţinute se observă totuşi că unele asociaţii sportive puternice cum ar fi Spartac-Valea lui Mihai, Voinţa-Văşad, Progresul-Tîrguşor, Primăvara-Mişca. etc. nu organizează o activitate sportivă bogată, care să antreneze numeroşii lor membri. De ce? În primul rînd pentru că consiliile acestor asociaţii nu au altă preferinţă decît fotbalul. Şi apoi, probabil din multă comoditate.

Nu putem încheia aceste sumare aprecieri fără a evidenţia o iniţiativă remarcabilă luată în raionul Marghita pentru ridicarea la un nivel constant a activităţii sportive fruntaşe din fiecare sat şi comună. Pentru aceasta asociaţiile sportive fruntaşe au trimis brigăzi formate din instructori voluntari, care au sprijinit la faţa locului, tehnic şi organizatoric, asociaţiile sportive mai noi sau a căror activitate fusese pînă atunci mai slabă. Fără îndoială că această măsură bine venită va da rezultate dintre cele mai bune, iar folosirea ei şi în celelalte raioane ale regiunii ar fi, de asemenea, cît se poate de indicată.

L. C.

Irigaţiile—important mijloc de sporire a producţiei agricole

(Urmare din pag. 1)

producţiei de cereale marfă şi de creştere intensivă a animalelor pentru carne şi lapte.

În vederea stabilirii suprafeţelor ce se pretează la irigaţii în Cîmpia Dunării, în prima etapă, Comitetul de Stat al Apelor, a întocmit un studiu preliminar care cuprinde şi regiunea Galaţi. Din acest studiu rezultă că în raioanele Brăila şi Făurei se vor amenaja pentru irigaţii 100.000 ha. În urma realizării acestor importante lucrări, se va ajunge la sfîrşitul etapei I ca în regiunea Galaţi să se irige suprafaţa de circa 143.000 ha, de pe care se vor obţine recolte sporite şi constante.

După realizarea lucrărilor din prima etapă, sînt propuse pentru etapa următoare amenajări de suprafeţe irigate pe încă 100.000 ha. Cu acestea, în regiunea Galaţi se va ajunge la o suprafaţă totală irigată de circa 250.000 hectare.

Pînă în prezent, din sarcinile primei etape, sfatul popular al regiunii Galaţi, prin Oficiul regional de Îmbunătăţiri Funciare, a elaborat sarcina de proiectare pentru irigarea unei suprafeţe de 53.000 ha (sistemul Brăila şi Gropeni) care este în curs de realizare; în acest an urmează a se elabora proiectele de ansamblu pentru irigarea unei suprafeţe de 40.000 ha (sistemele Viziru şi Ialomiţa — Călmăţui).

În regiunea Galaţi există condiţii pentru extinderea suprafeţelor irigate pînă la 300.000 ha, dat fiind că în general terenurile din zona de cîmpie, incintele îndiguite, luncile rîurilor, avînd pante relativ mici, pot fi irigate în bune condiţii. Pe de altă parte, regiunea noastră prezintă condiţii favorabile dezvoltării irigaţiilor. datorită numeroaselor cursuri de apă ce o brăzdează şi a cantităţilor mari de apă ce le transportă.

Pînă nu de mult, aceste ape erau lăsate să curgă în voie, fără a fi folosite, în timp ce pe terenurile învecinate plantele se uscau din cauza lipsei de apă. În anii regimului democrat-popular, lucrările de irigaţie din regiunea noastră s-au dezvoltat într-un ritm deosebit. Execuţia acestor lucrări a fost înlesnită de transformările mari care au avut loc în agricultură şi în primul rînd de înfiinţarea şi dezvoltarea gospodăriilor agricole de stat şi colective.

În regiunea Galaţi există toate condiţiile pentru ca programul de extindere a irigaţiilor să fie înfăptuit cu succes datorită pe de o parte condiţiilor climatice care impun aceasta şi pe de altă parte solurilor cu un potenţial ridicat de fertilitate care dau sporuri însemnate de recoltă în condiţii de irigare.

Prin eforturile unite ale muncitorilor şi inginerilor din industria construcţiilor de maşini agricole şi a celor din industria chimică, care vor pune la îndemînă utilajul şi îngrăşămintele chimice pentru terenurile amenajate, ale proiectanţilor care vor elabora proiectele tehnice, prin munca specialiştilor în hidroamelioraţii, a lucrătorilor din gospodăriile agricole de stat şi ţăranilor colectivişti, programul de irigaţii elaborat de partid va prinde viaţă, ridicînd substanţial şi pe această cale nivelul tehnic al agriculturii noastre socialiste.

U.R.S.S.

Canalul Ural—Volga

În partea de vest a Kazahstanului s-au terminat pregătirile în vederea începerii lucrărilor de construcţie a canalului Ural—Volga — una din cele mai mari construcţii hidrotehnice din această regiune.

Dintre variantele de canale propuse de proiectanţi, a fost selecţionată varianta denumită „Nordică". potrivit căreia traseul canalului va trece prin regiuni cu populaţie densă. Apa va fi debitată în canal din marea Volgograd, cu ajutorul a două staţiuni de pompare, care îi vor ridica nivelul cu 40 m.

Canalul magistral Ural—Volga va avea lungimea de 425 km. El va brăzda pămînturile multor colhozuri şi sovhozuri şi se va vărsa în rîul Ural, între oraşul Uralsk şi aşezarea Kruglozernii. Canalul va avea adîncimea de 7 metri şi lăţimea albiei de 15 m.

Apele Volgăi vor permite astfel să se irige şi să se alimenteze cu apă noi sute de mii de hectare de pămînt din partea de vest a Kazahstanului.

R. D. VIETNAM

O fabrică de îngrăşăminte chimice

În localitatea Lam—Thao a fost dată în exploatare cea mai mare şi mai modernă fabrică de îngrăşăminte chimice din R.D. Vietnam, construită cu ajutorul Uniunii Sovietice.

Noua fabrică, căreia îi revine un rol important în sporirea producţiei agricole în R.D. Vietnam, va avea o capacitate anuală de 100.000 tone de îngrăşăminte superfosfatice.

Lucrările agricole de vară trebuie grăbite

(Urmare din pag. 1)

consiliul de conducere n-a organizat bine transportul mazărei la arie, din care cauză în 5 zile combina mînuită de Ion Florea de la S.M.T. Horia abia a treierat 21.000 kg de mazăre. Nu era mai just folosită această combină dacă din cele 5 zile, trei ar fi lucrat la recoltatul grîului din lan, iar dacă după ce s-ar fi cărat o cantitate suficientă de mazăre la arie, să fi treierat mazărea? Noi credem că da. Astfel s-ar fi realizat şi dorinţa consiliului de conducere de a treiera şi mazărea concomitent cu recoltatul şi treieratul grîului, şi cea a mecanizatorului de a folosi din plin combina cu care lucrează.

Randamentul slab obţinut de combinerii din brigada a II-a, S.M.T. Horia (între 4.000 şi 10.000 kg recoltate pe zi) se datoreşte şi faptului că în ziua de 10 iulie, 4 combine au fost folosite la recoltatul grîului de pe tarlalele mici şi asta în timp ce colectiviştii din Sălcioara recoltau manual într-o tarla mare alăturată.

Folosirea neraţională a maşinilor este oglindită în faptul că din cele 26.136 ha de grîu recoltate în raion pînă în seara zilei de 9 iulie, numai 8.870 ha au fost recoltate de cele 243 de combine. Asta înseamnă că pe combină abia s-au realizat cîte 4 ha pe zi, ceea ce este foarte puţin.

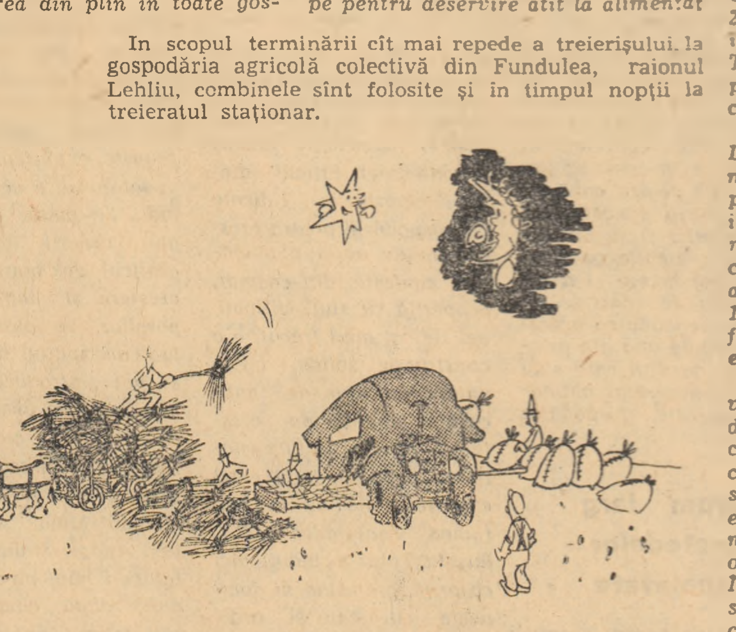
Nefolosirea din plin în toate gospodăriile colective a tuturor forţelor de lucru de care dispun a făcut ca în raionul Lehliu după 9 zile de la începerea secerişului să mai rămînă nerecoltat aproape 20 la sută din suprafaţa cultivată cu grîu.

Cunoscînd că în buna desfăşurare a campaniei de recoltare un rol important îl are temeinica organizare a treierişului, consiliile de conducere din unele gospodării colective din raion au acordat atenţia cuvenită acestei lucrări. La gospodăria colectivă „Secera şi Ciocanul" din Plevna, de pildă, lucrul la batoză a fost organizat în două schimburi. De asemenea, la transportul snopilor la arie s-au repartizat atelaje în număr suficient iar alimentarea batozei se face pe ambele părţi. Ca urmare, aici se treieră pe zi între 35.000 — 38.000 kg de grîu. Şi la gospodăriile colective din Roşi şi Săpunari treierişul se desfăşoară cu bune rezultate. Ce-i drept aici n-a fost organizat, pînă acum cîteva zile, schimbul doi, dar printr-o bună aprovizionare şi alimentare cu snopi a batozelor, se treieră zilnic între 24.000 — 27.000 kg. grîu, faţă de 14.000 — 15.000 kg cît prevede norma.

Pentru grăbirea treierişului merită a fi subliniată iniţiativa consiliului de conducere din gospodăria colectivă „Gheorghe Doja" din Fundulea unde s-a organizat treieratul staţionar cu combinele în timpul nopţii. În acest scop, pentru fiecare combină s-au organizat echipe pentru deservire atît la alimentat cît şi de căratul snopilor. În felul acesta se treieră de către fiecare combină între 5.000 — 7.000 kg de grîu noaptea.

Această metodă trebuie să fie extinsă în toate gospodăriile colective unde s-au recoltat suprafeţe mari de grîu manual şi există schimbul doi pe tractor. De asemenea, acum cînd recoltatul manual din lan s-a terminat în fiecare gospodărie colectivă, trebuie organizat schimbul doi la batoze.

In scopul terminării cît mai repede a treierişului. la gospodăria agricolă colectivă din Fundulea, raionul Lehliu, combinele sînt folosite şi în timpul nopţii la treieratul staţionar.

LUNA: — Ce zici, oare n-oi fi răsărit în plina zi, ca văd pe oamenii ăştia tot muncind de zor?!

Desen de C. CRĂCIUN

Arăturile bat pasul pe loc

Din recomandările Institutului central de cercetări agricole, publicate recent în presă, reiese necesitatea ca o dată cu recoltarea cerealelor păioase şi a leguminoaselor timpurii, să se facă arături de vară pe întreaga suprafaţă eliberată de aceste culturi. Din exemplele date rezultă că arăturile de vară făcute la timp şi de bună calitate contribuie la sporirea cantităţii de săruri minerale în sol, creează condiţii pentru înmagazinarea şi păstrarea apei în sol, ceea ce asigură condiţii bune răsăririi şi creşterii mai viguroase a plantelor de cultură, şi astfel obţinerii de recolte mai mari la hectar. De acest lucru sînt convinşi astăzi şi colectiviştii din raionul Lehliu. Ca urmare, paralel cu recoltatul, în o seamă de gospodării colective s-au executat arături pe suprafeţe însemnate. În gospodăria colectivă din I. C. Frimu, de exemplu, s-au arat 306 ha, în cele 2 gospodării din Lehliu 371 ha, iar în cea din satul N. Bălcescu 198 ha. Totodată au fost semănate o bună parte din aceste suprafeţe cu culturi duble.

În ultimele zile însă în raionul Lehliu arăturile de vară şi însămînţatul culturilor duble bat pasul pe loc. Bunăoară, dacă pînă la 6 iulie au fost arate 3.203 ha şi însămînţate 1.453 ha cu porumb în cultură dublă, în zilele ce au urmat abia s-au arat şi însămînţat cîte 130 — 140 ha pe zi, ceea ce este foarte puţin faţă de posibilităţile existente.

Pentru grăbirea arăturilor de vară şi a însămînţărilor de culturi duble este necesar să se ia măsuri ca tractoarele care acţionează ziua combinele să lucreze din plin în schimbul doi, iar acolo unde nu există acest schimb, după terminarea recoltării, să continue cîteva ore seara ori dimineaţa la arături. În acest scop tractoriştilor trebuie să li se creeze toate condiţiile necesare. De asemenea, la semănatul porumbului în cultură dublă este necesar să se folosească şi atelajele gospodăriilor colective.

„AGRICULTURA NOUĂ", Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii